Price ₹ 20 per copy

IPC Maharashtra Region

Suvartha

34 years of God's Faithfulness

Vol. 34 | March 2025 | No. 2

Scenes from Parsonage dedication of IPC Masihi Upasana Mandali, Nanded

Pr. P.M. Cherian

Pr. K.M. Varghese

Pr. K.A. Mathew

Evg. Varghese Kollakompil

Congregation

Pr. Santhosh Samuel

Pr. Clinton Jacob

Pr. Prabin Varghese

Some of our Pastors with Care takers

Scenes from IPC Maharashtra State Sunday School Anniversary 2025 at Panvel

Evg. V.C. Justin

Br. Dani George

Guest Pr. Anson Elias

Br. Sheron Roy - Speech

Sunday School Program

Worship team

Congregation

Scenes from IPC Amaravati Dist

Praying for the land

EDITORIAL BOARD

Chief Editor

JOHNSON K. SAMUEL

Associate Editors

Pastor P. JOY

Pastor K. A. MATHEW

MATHEWS PAUL

Executive Board

Rev. Dr. THOMSON K. MATHEW

K.B. NINAN

SAMUEL VARKEY

PAULSON THAVU

JAISON VARGHESE

JUBY SUSAN ANOOP

T.G. RADHAKRISHNAN

SARAMMA THOMAS

JOHN MATHEW

STANLEY THOMAS

BINU PAUL

ROBINSON CHERIAN

Printer & Publisher

VARGHESE KOLLAKOMPIL

For Suvartha Publications

of IPC Maharashtra State

Printing

GLS Press, Pant Nagar,

Mumbai 400 075.

Contents .....

Editorial 2

Shameless Self-Promotion is not
Authentic Ministry 3

"Simon from Cyrene"
And the message of the cross 4

Re-wiring Mind for Eternity 6

Practical Life Instructions from
Book of James (Devotional Two) 7

A Study on the Book of James (Part· 13) 9

The Unique Jesus Christ :
Jesus Christ and Love 11

Control, who needs it? 13

Children's Corner 14

गुणात्मक शिष्यों से भरी कलीसिया 15

സ്വർഗ്ഗം എവിടെ 16

ദൈവീക കരുതൽ മറക്കരുത് 17

ദൈവത്തെയും മാമ്മോനെയും സേവിക്കുവാൻ കഴിയില്ല.. 19

പാർശ്വവീക്ഷണം 21

നാലു പിള്ളേരുടെ കഥ 22

അഭിമുഖം 24

All communications including materials for
publication should addressed to :
Editor, SUVARTHA,
P.O. Box 17082, Mumbai - 400 089.
E-mail : suvarthamagazine@gmail.com
suvartha@yahoo.com

●

Registered Letters / Cheques / Drafts / Money Orders
should be sent in the following address :
Mr. Varghese Kollakompil
A-702, MIG, Rail View CHS, New Tilak Nagar,
Chembur, Mumbai - 400 089
Mob.: 09821332273

SUBSCRIPTION RATES

	Annual	Life
In India	Rs. 200/-	Rs. 2000/-
In Middle East	Rs. 500/-	Rs. 5000/-
In USA/Canada	$ 25	$ 250

ADVERTISEMENT TARIFF

Full page (cover 4 colour)	Rs. 10000/-
Full page (Inside 4 colour)	Rs. 8000/-
Full page (Inside) Single colour	Rs. 5000/-
Half page (Inside)	Rs. 3000/-
Matrimonial and other short announcements like change of address, help wanted etc.	Rs. 1000/-

കുറ്റം എന്റെ മേൽ ഇരിക്കട്ടെ

മൂല്യച്യുതി വന്നിരിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിലും സഭയിലും സ്വഭാവ മഹിമയെ പ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നവരും പരിഗണിക്കുന്നവരും നന്നേ കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആദർശ ലോകവും പ്രായോഗിക ലോകവും തമ്മിൽ വലിയ വിടവുണ്ട്.

Pastor K.A. Mathew

കുറ്റം സമ്മതിക്കുക എന്നതു അത്ര എളുപ്പമുള്ള കാര്യമല്ല. എത്രവലിയ കുറ്റവും ചെറിയ കുറ്റവും ചെയ്താലും അതിനെ നീതീകരിക്കുവാനുള്ള ശ്രമം മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ആരംഭം മുതലേ നമുക്കു കാണാവുന്നതാണ്. ആദാം തന്റെ ലംഘനത്തെ മൂടുവാൻ ശ്രമിച്ചു. ‘‘ഞാൻ ആദാമിനെപ്പോലെ എന്റെ ലംഘനം മൂടി എന്റെ അകൃത്യം മാർവ്വിടത്തു മറെച്ചു വെച്ചെങ്കിൽ’’ ഇയ്യോ. 31:33. ആദാമിന്റെ ഉത്തരത്തിൽ അവൻ ദൈവത്തെയും സ്ത്രീയെയും കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നു. ദൈവം സ്ത്രീയോട്, നീ ഈ ചെയ്തത് എന്ത് എന്ന ചോദ്യത്തിനും ഹവ്വ നൽകുന്ന ഉത്തരത്തിൽ അവൾ വൃക്ഷഫലം തിന്നെന്നു സമ്മതിക്കുന്നു. ഹവ്വ പാമ്പിന്മേൽ പഴിചാരുകയാണ്.

ജനം ഒക്കെയും തങ്ങളുടെ കാതിൽ നിന്ന് പൊൻകുണുക്കു പറിച്ച് അഹരോന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. അവൻ അതു അവരുടെ കയ്യിൽ നിന്നു വാങ്ങി, ഒരു കൊത്തുളി കൊണ്ട് രൂപം വരുത്തി ഒരു കാളക്കുട്ടിയെ വാർത്തുണ്ടാക്കി. എന്നിട്ട് അഹരോൻ പറയുന്നത് ‘‘ഞാൻ അവരോട് പൊന്നുള്ളവർ അതു പറിച്ചെടുക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു, അവൻ അതു എന്റെ പക്കൽ തന്നു. ഞാൻ അത് തീയിൽ ഇട്ടു ഈ കാളക്കുട്ടി പുറത്തുവന്നു.

നീ ചെയ്തത് എന്തു എന്നു ശമുവേലിന്റെ ചോദ്യത്തിനു മുമ്പിൽ ശൗൽ കുറ്റം സമ്മതിക്കുന്നതിനു പകരമായി തന്നെത്താൻ നീതീകരിക്കുന്നു. ഒരു താലന്തു ലഭിച്ച ദാസനും, വിവാഹ സദ്യക്കു ക്ഷണിച്ചിട്ടും വരാതിരിക്കുന്നവരിലും ഇതു തന്നെ നാം കാണുന്നു. ഇങ്ങനെ തന്നെത്താൻ നീതീകരിക്കുന്നതുമൂലം തൽക്കാലം ഒന്ന് രക്ഷപ്പെടാമെങ്കിലും അവർ എല്ലാവരും ശിക്ഷാർഹരായി തീർന്നുവല്ലോ.

ധനികനും, നിഷ്ഠൂരനും, ദുഷ്കർമ്മിയും, ദുസ്സ്വഭാവിയും ആയിരുന്ന നാബാലിന്റെ ഭാര്യായിരുന്നു അബിഗയിൽ. അവൾ നല്ല വിവേകമുള്ളവളും സുന്ദരിയും ആയിരുന്നു. നിഷ്ഠൂരനും, ദുസ്വഭാവിയുമായ ഒരു ഭർത്താവിന്റെ കൂടെ ജീവിക്കുക എന്നത് അത്ര എളുപ്പമുള്ള കാര്യമല്ല. സാധാരണഗതിയിൽ ഭവനത്തിൽ എന്നും കലഹത്തിനു നേരമുള്ളുവെന്ന് തോന്നിപ്പോകും. എന്നാൽ അബീഗയിലിന്റെ വിവേകം കലഹങ്ങളെ ഒഴിവാക്കിയിരുന്നുവെന്ന് നമുക്ക് കാണാവുന്നതാണ്. ഒറ്റരാത്രികൊണ്ട് നാബാലിനെയും അവനുള്ള സകലവും, പുരുഷപ്രജയായ ഒന്നിനേയും ശേഷിക്കാതെവണ്ണം ഉന്മൂലനാശം ചെയ്യുന്നതിനായി ദാവീദും അനുചരന്മാരും ഇതാ പുറപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു. അബീഗയിൽ ദാവീദിനെ നേരിടുന്ന വിധമാണ് ഇവിടെ നാം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത്. 1 ശമു. 25:24–ാം വാക്യം ‘‘യജമാനനെ കുറ്റം എന്റെ മേൽ ഇരിക്കട്ടെ’’. 28–ാം വാക്യം ‘‘അടിയന്റെ കുറ്റം ക്ഷമിക്കേണമേ’’. മനസ്സാവാചാ അവൾ അറിയാതിരുന്ന ഒരു കാര്യം ഇവിടെ അവൾ ശിരസാ വഹിക്കുന്നു.

അവളുടെ വിവേകം അവളെ താഴ്ച കൊണ്ടലങ്കരിച്ചു ഈ പ്രത്യേക അലങ്കാരത്തെക്കുറിച്ചാണ് വിശുദ്ധ പത്രോസ് തന്റെ ലേഖനത്തിൽ പറയുന്നത്. നിങ്ങളുടെ അലങ്കാരം തലമുടി പിന്നുന്നതും, പൊന്നണിയുന്നതും, വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നതും ഇങ്ങനെ പുറമേയുള്ളതല്ല, സൌമ്യതയും സാവധാനതയുമുള്ള മനസ്സ് എന്ന അക്ഷയ ഭൂഷണമായ ഹൃദയത്തിന്റെ ഗൂഢമനുഷ്യൻ തന്നെ ആയിരിക്കേണം, അതു ദൈവസന്നിധിയിൽ വിലയേറിയതാകുന്നു.

മൂല്യച്യുതി വന്നിരിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിലും സഭയിലും സ്വഭാവ മഹിമയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നവരും പരിഗണിക്കുന്നവരും നന്നേ കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആദർശ ലോകവും പ്രായോഗിക ലോകവും തമ്മിൽ വലിയ വിടവുണ്ട്. ആയിരിക്കേണ്ട അവസ്ഥയും, ആയിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയും രണ്ടും രണ്ടാണ്. ഈ വ്യത്യാസം അറിഞ്ഞ് പ്രവർത്തിപ്പാൻ കർത്താവ് നമുക്ക് ഏവർക്കും കൃപ നൽകട്ടെ.

Shameless Self-Promotion is not Authentic Ministry

Dr. Thomson K. Mathew D.Min., Ed.D.

Professor Emeritus & Former Dean, College of Theology & Ministry, Oral Roberts University, USA Member, Executive Board, 'Suvartha'

We live in the age of social media, and I am writing as a person who is inactive on Facebook, Instagram, etc., but uses WhatsApp to communicate with seminary students in faraway places. I am aware of the international communications possibilities social media has offered. I do appreciate these possibilities as a person who recalls that the cable message I sent to Kerala regarding my arrival in the United States as a student reached my parents only on the third day!

This article is about a trend I notice in ministry content forwarded to me by friends and relatives. While some are very helpful, informative, and edifying, much of what I see in religious content is shameless attention-seeking self-promotion. I never watch these videos to the end. I don't know all the personal benefits and monetary gains received from the increased "likes" given to these,but it is not hard to notice the wild exaggerations, outright untruths, unverified facts, political messaging, and attention-seeking warnings contained in these so-called ministry content.Ordained ministers as well as church members are involved in this business.This article is simply to point out that this is not authentic ministry.

Shameless Self-Promotion Displays Poor Self-Esteem

Many in the Christian community suffer from poor self-esteem. The late Rev. Robert Schuller, pastor of Chrystal Cathedral in California, wrote a book based on this observation titled, Self-Esteem: The New Reformation. He proposed several solutions in his book to overcome this malady. People who suffer from poor self-esteem need healing, not addiction to get attention through shameless self-promotion in the name of ministry.

Seeing the issue of self-esteem as a problem among college and seminary students at Oral Roberts University, I wrote Spiritual Identity and Spirit-Empowered life to offer a spirit-filled model of healthy self-concept. In my book I presented a three-dimensional model of healthy and balanced self-esteem: A Spirit-filled Christian needs to (1) find his identity in God's family; (2) discover his purpose in God's call, and (3) discover his power in God's Holy Spirit. Ministering from a balanced self-concept may not be glamorous but it will be more effective.

Shameless Self-Promotion Overshadows the Gospel

When more of the attention of the audience goes to the "star" of the ministry, the gospel is overshadowed. Ministry is not about drawing attention to the messenger. It is drawing attention to the savior and the good news He offers. I have made it a practice not to dwell on me behind the pulpit when God opens opportunities to preach locally and globally. While there is room to share one's testimony briefly during messages, spending too much time to describe the preacher's "greatness" is totally inappropriate.

Authentic Ministry Promotes Jesus Christ and His Good News

Christian ministry is the ministry of Jesus Christ. The kingdom of God has only one star. His name is Jesus. Preachers are only servants of Jesus and messengers of the good news. Ministers must keep in mind that the message in a letter is more important than the mailman who delivers it. Preachers are only mail deliverers. This truth applies to ministers as well as believers who are involved in communicating the gospel, especially on social media.

Let us stop seeking attention through shameless self-promotion. Let us seek healing for the poor self-concept we suffer from. Let us promote Jesus Christ and His message in our personal and digital ministries. This is what the old saints hoped when they prayed, "Lord, help our pastor to hide behind the cross and minister your Word." ■

Preachers are only servants of Jesus and messengers of the good news. Ministers must keep in mind that the message in a letter is more important than the mailman who delivers it. Preachers are only mail deliverers.

Rev. Dr. Wilson Varkey Ph.D. Houston

"Simon from Cyrene"

And the message of the Cross

"Now as they led Him away, they laid hold of a certain man, Simon a Cyrenian, who was coming from the country, and on him they laid the cross that he might bear it after Jesus" (Luke 23:26).

Simon had travelled nearly 1000 miles to reach Jerusalem. It was a perilous journey through the desert crossing Egypt and Palestine with possible attacks from wayside robbers. Simon decided to take the risk after several years of preparation acquiring necessary finances and other materials required for the travel.

God's interventions in the lives of people are very strong and emphatic. They are not usually recognized as such, taken as coincidental, instead. But there is nothing coincidental in the Word of God. Whatever happens in our lives are destined by God. That is what happened in the life of Simon, too, when he carried the Cross.

On an eventful Friday, the Lord was carrying His Cross and slowly walking. His body was weak. He had neither taken any food nor had a wink of sleep the previous night. He walked slowly as a meek lamb surrounded by cruel soldiers. The soldier walking in front of the procession was holding up a placard for all to see, bearing an inscription saying, "Jesus of Nazareth, king of Jews" (John 19:19). It denoted the crime committed by the Lord!

There is nothing coincidental in the Word of God. Whatever happens in our lives are destined by God. That is what happened in the life of Simon, too, when he carried the Cross.

The criminals to be crucified were usually not taken by the shortest route to the place of crucifixion. Rather, they were made to walk through many bye lanes so that many could see the punishment that criminals would suffer. It was also meant to be a warning to those who rebelled against the Roman Empire. The path of the cross was a test of endurance. It began as a twelve feet wide road going up a small incline and then coming down in a slope. The cross bearer had to take his steps very slowly and cautiously to avoid falling.

On that Friday, a big crowd had gathered on both sides of the road in Jerusalem to watch Jesus carrying the cross. Many had gathered on roof tops to see the spectacle. Many in the crowd did not know Him and they poured out scornful words on the criminal. Many watched silently without showing any emotions. Many might have lazily joined the crowd and followed the cross without any particular feeling or purpose! Even today there are people following the Lord in the same way without really knowing Him! They appear to be following Him but have no purpose in mind. We can only feel sorry for them!

Simon had reached Jerusalem to celebrate Passover from North Africa (present day Libya). In those days, Cyrene was one of two important cities in Libya with a sizeable Jewish population. Simon had travelled nearly 1000 miles to reach Jerusalem. It was a perilous journey through the desert crossing Egypt and Palestine with possible attacks from wayside robbers. Simon decided to take the risk after several years of preparation acquiring necessary finances and other materials required for the travel. He was certainly a devotee. It was the desire of every Jew to go to Jerusalem and worship in the Temple and celebrate Passover there.

On that Friday Simon was coming to Jerusalem from outside the city with a desire to worship in the Temple. He was eagerly walking to fulfill the earnest desire of his life to worship in the Temple. There was a huge, unruly, noisy crowd on the road. Jesus was carrying His cross and walking. Many were shouting abuses atHim. Roman soldiers were beating Him with lashes. Some women were loudly wailing at the sight. Simon noticed the man in the crowd carrying a heavy cross on His shoulder. His feet were faltering as the cross

Extract from the book, "CROSS" by Dr. Wilson Varkey, Translated & printed with permission.

was very heavy to carry. He fell down when He reached the place where Simon was standing. Simon was bewildered, not knowing what was happening.

The centurion leading the procession was aware that Jesus was weak and could not carry the heavy cross. But he would not ask a Roman soldier on security duty to help Jesus. A Jew would not touch the cross as it would make him unclean and thus could not participate in Passover celebration. None of the disciples of Jesus had come forward to help Him – neither John nor Peter or anyone else! The centurion noticed Simon standing on the side. He was a black man – possibly not a Jew, he thought. He ordered Simon to carry the Lord's cross. Simon was unwilling as he did not wish to upset his program of going to the Temple. But he had to obey the centurion who had authority to order any one to do public service. Luke recorded in his gospel: *"Now as they led Him away, they laid hold of a certain man, Simon a Cyrenian, who was coming from the country, and on him they laid the cross that he might bear it after Jesus" (Luke 23:26).*

It was indeed a mean job to carry the cross of a criminal. Moreover the person who touched a cross became unholy and was not allowed to participate in the Passover. Thus Simon's lifelong desire was all shattered. He was forced to carry the cross and the curse of the cross had fallen on him at a least desired moment. It is not known how long he had carried the cross. But he had become a distinct person – set apart from the crowd! His life was undergoing a transformation! He was now following the Lord carrying the cross – Jesus in front and Simon behind. *"And a great multitude of the people followed Him, and women who also mourned and lamented Him" (Luke 23:27).* Even in extreme pain, the Lord looked back and said: *"Daughters of Jerusalem, do not weep for Me, but weep for yourselves and for your children" (Luke 23:28).*

When the Lord turned to look at the women wailing for Him, Simon saw His face clearly. There was a crown of thorns thrust on His head. His back was torn from flogging. Blood was flowing down His face. Simon had never seen a face like it in his life. His eyes were full of compassion. The glory of His face attracted Simon's heart. Their eyes met. The weight of the cross appeared small for him. A thousand thoughts welled up in his mind. A person being taken to be crucified talked with authority and looked with compassion. Simon forgot about the Temple and the Passover! His heart was now filled with the Lord's face and His voice.

Simon who was on his way to the Temple was now walking towards Golgotha. He witnessed the Lord being hung on the cross that he carried. He heard the centurion declaring: *"Truly this was the Son of God"!* The words of Jesus: *"My God, My God, why have You forsaken Me?"* reverberated in his ears. He also heard the last words spoken by Jesus: *"Father, into Your hands I commit My spirit".* Everything that happened was new and incredible for Simon!

Simon who was on his way to the Temple was now walking towards Golgotha. He witnessed the Lord being hung on the cross that he carried. He heard the centurion declaring: *"Truly this was the Son of God"!* The words of Jesus: *"My God, My God, why have You forsaken Me?"* reverberated in his ears.

The cross transformed the life of Simon. He became a new man by the immense power of the cross. Now he was not just a religious devotee but a disciple of Jesus Christ. There are countless number of people who have experienced the transforming power of the cross of Jesus Christ. Such instances are not accidental but expressions of the immense love of God.

There is no record of how many days Simon stayed on in Jerusalem. Possibly, he did not return home immediately. He learned more about the life of Jesus Christ. He heard about the messages that He preached and the miracles that He performed before He was crucified. He believed all that he heard and was astonished! Then the news spread that the body of Jesus was missing from the grave. Simon heard about the efforts of Jews to silence the soldiers who were guarding the grave. He trusted the words of Jesus. He believed that He rose from the grave. We are not certain whether he was in Jerusalem on the day of Pentecost when Holy Spirit descended in the Upper Room. But Luke's record of the event is quite meaningful. The crowd which assembled outside the Upper Room was from various other nations and they heard disciples speaking in languages understandable to them! He mentions that there

Thus Simon's lifelong desire was all shattered. He was forced to carry the cross and the curse of the cross had fallen on him at a least desired moment. It is not known how long he had carried the cross. But he had become a distinct person – set apart from the crowd! His life was undergoing a transformation! He was now following the Lord carrying the cross – Jesus in front and Simon behind.

Re-wiring Minds for Eternity

"If then you have been raised with Christ, seek the things that are above, where Christ is, seated at the right hand of God. Set your minds on things that are above, not on things that are on earth" (Colossians 3:1-2)

Dr. Paulson Pulikottil
Pastor, theologian and author

He has been on the faculty of many Bible colleges in India and abroad.

Christian faith is not just a set of beliefs but involves experiencing the Lord daily. Growing in faith means experiencing more and more of our Saviour and Lord and becoming increasingly like Him.

The Christian life begins when we recognise the need for a saviour and continues as we identify with Him in His death and resurrection in Christian baptism. We are seated with Him through the spiritual resurrection, though we are still physically on earth. Paul sums up this experience: *"Even when we were dead in our trespasses, (God) made us alive together with Christ - by grace, you have been saved - and raised us up with him and seated us with him in the heavenly places in Christ Jesus...." (Ephesians 2:5-7).*

People who have accepted the salvation that God offers through Jesus Christ should also know that they are destined for life in another world. They must have a different orientation of mind than the unsaved.

People who have experienced God's salvation and belong to the world where Christ is, should re-orient their minds from things of this world to things of that world. Just as a person who plans to immigrate to another country gets rid of things that are of no use in the new country learns the language, culture, and manners of the host country, and lives each day waiting for the day of entry in the new country, so must we too; feet on this earth, eyes on the world above with eager anticipation.

Jesus had promised that one day, he would take us to be with Him: *"I will come again and will take you to myself, that where I am you may be also" (John 14:3).*

This re-orientation of thinking, hopes, and aspirations determines the quality of Christian life we live. Paul reminded Philippians, who were Romans by citizenship, that *"our citizenship is in heaven, and from it, we await a Savior, the Lord Jesus Christ" (Phil 3:20).* This realisation of where we belong gives the momentum for the Christian life. Instead of being stagnant, in Paul's words, we must forget *"what lies behind and straining forward to what lies ahead, [and] press on toward the goal for the prize of the upward call of God in Christ Jesus" (Philippians 3:13-14).* ■

"Simon from Cyrene" ...... Continuation from previous page

were people from *"the parts of Libya adjoining Cyrene" (Acts 2:10).* Was Simon also in that group who witnessed the outpouring of Holy Spirit on the day of Pentecost?

Simon returned home after a few days and described to his household all that happened to him in Jerusalem. None could stand against his real life experiences. They believed him and came to the knowledge of the Lord. Communication of the message of the cross can continue its powerful work of changing people.

Jesus did not forget Simon who carried His cross. The sons of Simon - *Alexander and Rufus* - became famous people in Christ. Mark, in his gospel, refers to Simon as the *"father of Alexander and Rufus" (Mark 15:21).* The family moved later to Rome and was prominent in the church in Rome. Paul's reference about the family in his epistle to Romans is noteworthy: *"Greet Rufus, chosen in the Lord, and his mother, who has been a mother to me, too" (Romans 16:13).* Many philosophers and noble men may have born in Cyrene. But Cyrene is known in the name of Simon who carried the cross of Jesus Christ. That is the glory of the cross!

Everyone has the freedom to react to the **message of the cross.** One can disagree with those who proclaim the importance of the message or submit to it and carry the cross. Submission to the cross brings blessing. Even for Simon who submitted by compulsion, the cross turned out to be a great blessing. Jesus said: *"whoever does not bear his cross and come after Me cannot be My disciple" (Luke 14:27).* The cross could be any suffering in the name of Christ. But take up the cross willingly and follow Him. The result would be glorious, indeed! ■

New Series:

Theme: *Practical Life Instructions from Book of James*

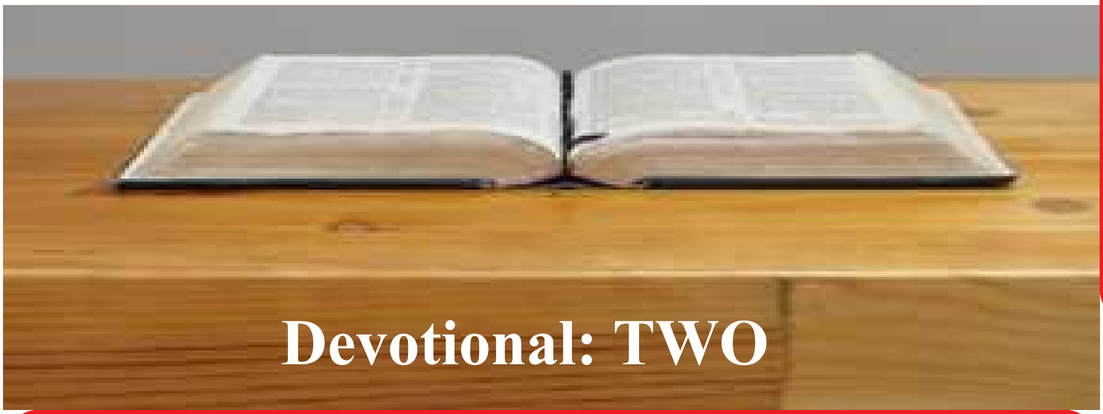

How does GOD view and define ‘TRUE’ RELIGION?

“Pure and undefiled religion before God and the Father is this: to visit orphans and widows in their trouble, and to keep oneself unspotted from the world.” (James 1:27)

The epistle of James is one of the most practical books ever found in the New Testament. In the above verse, Apostle James attempts to define what a true religion is in the eyes of God. Religion here means the external patterns of behavior connected with religious belief. It refers to the outward forms rather than the inward spirit. It means the outer expression of belief in worship and service rather than the doctrines believed. Thus, religion has to do with our worship manifested in the outward through our acts of service!

So, how can we really worship God through our outward acts of worship? True religion as an outpouring of our genuine faith in God is an expression of how we relate to God and others. James stresses concern for widows and orphans as a true measure of obedience that is pleasing to God. We should be aware that Israel was given this responsibility in the Old Testament (Deuteronomy 14:29; Ezekiel 22:7). It reflects the concerns of God Himself (Deuteronomy 10:18; Psalms 9:18; 68:5; 146:9).

Before James comes around to defining true religion, he has already rebuked mere listening and not doing anything (vv. 22–25), and then he rebukes mere doing without having our inner lives changed (vv. 26–27). In keeping with his emphasis on genuine faith and its consequent good works, James offers three key aspects of pure religion:

(1) restrain our tongues from speaking evil of others,

(2) show practical concern for those in need, and

(3) keep ourselves pure from sin.

What God is looking for is the practical type of godliness which takes

> How can we really worship God through our outward acts of worship? True religion as an outpouring of our genuine faith in God is an expression of how we relate to God and others.

Dr. Shibu Cherian
MS, MBA, D.Min., Ph.D.

Dr. Shibu Cherian is the Senior Pastor of International Pentecostal Assembly, Oklahoma. He is also the President of United in the WORD Ministries, Inc. He is a certified Clinical Chaplain, a Bible Teacher and a Premarital Counselor. Visit his ministry website @ http://www.unitedintheword.com

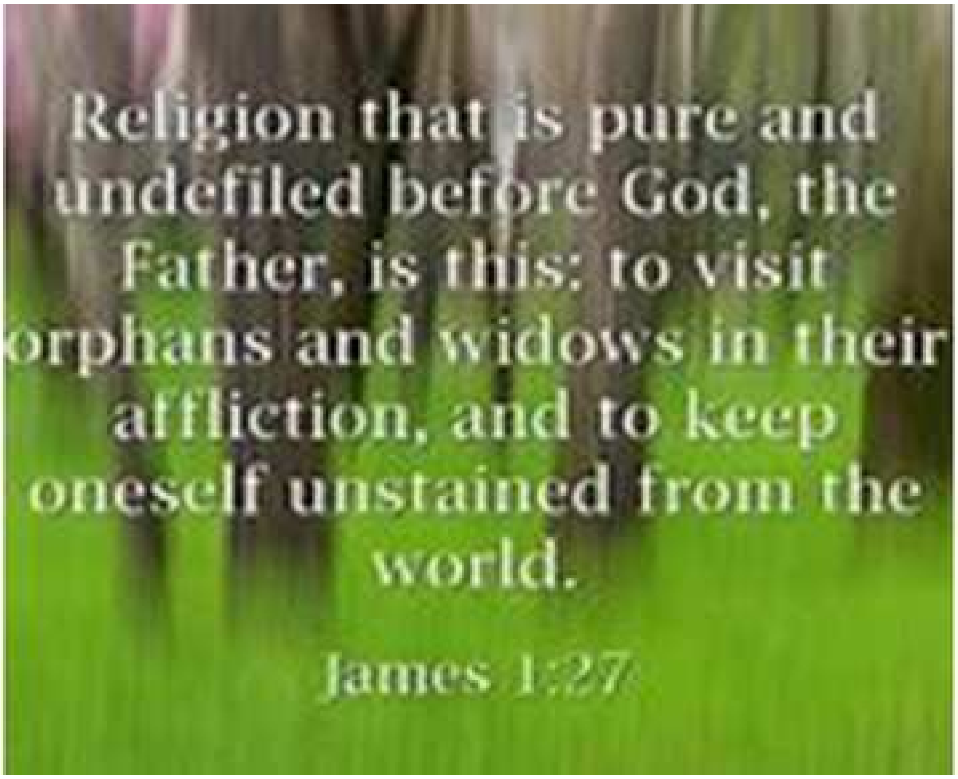

The way God views and defines true religion is when His character isreflected through our practical lives which are exemplified by our pure speech, pure love, and pure character. This is a lofty challenge that should guide us how to live before God and other people!

a compassionate interest in others and keeps our own life clean, better defined as"acts of grace and a walk of separation". This happens when both practical love and practical holiness are evident in our lives!

We should be aware that orphans and widows were among the most unprotected and needy classes in ancient societies (see Ezekiel 22:7). Taking care of orphans and widows is a duty that lies close to the heart of God, and personal moral purity is an excellent external indicator of godliness. Pure religion does not merely give material goods for the relief of the distressed, it also oversees their care (see Acts 6:1–7; 1 Timothy 5:3–16) as true faith in Christ does not show itself merely in religious observances.

> Our new identity in Christ is thus evident in the way we take care of one another - reaching even to the most frail and vulnerable among us - who are most in need of our help.

Our new identity in Christ is thus evident in the way we take care of one another - reaching even to the most frail and vulnerable among us - who are most in need of our help. The way God views and defines true religion is when His character isreflected through our practical lives which are exemplified by our pure speech, pure love, and pure character. This is a lofty challenge that should guide us how to live before God and other people!

"But why do you call Me 'Lord, Lord,' and do not do the things which I say?" (Luke 6:46)

"Not everyone who says to Me, 'Lord, Lord,' shall enter the kingdom of heaven, but he who does the will of My Father in heaven." (Matthew 7:21) ■

"For the Lord your God is God of gods and Lord of lords, the great God, mighty and awesome, who shows no partiality nor takes a bribe. He administers justice for the fatherless and the widow, and loves the stranger, giving him food and clothing" (Deuteronomy 10:17,18)

"For the needy shall not always be forgotten; The expectation of the poor shall not perish forever" (Psalm 9:18)

"Honor widows who are really widows. But if any widow has children or grandchildren, let them first learn to show piety at home and to repay their parents; for this is good and acceptable before God" (1 Timothy 5:3,4)

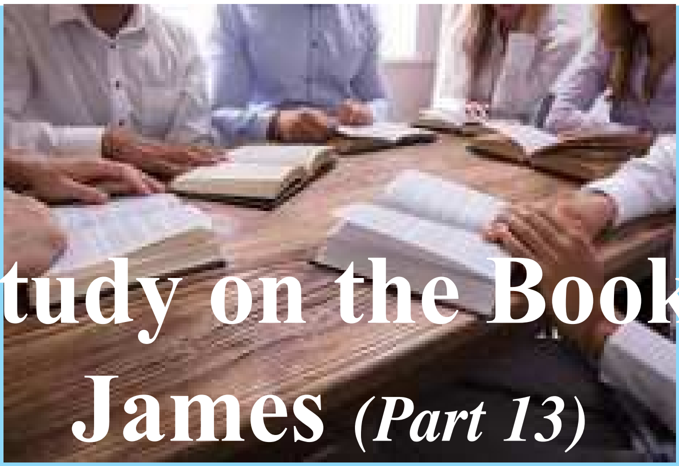

A Study on the Book of James *(Part 13)*

A New Series of Bible Study

Rev. K.M. Varghese

The Royal Law and Active Faith

"My brothers and sisters, believers in our glorious Lord Jesus Christ must not show favoritism. Suppose a man comes into your meeting wearing a gold ring and fine clothes, and a poor man in filthy old clothes also comes in. If you show special attention to the man wearing fine clothes and say, "Here's a good seat for you," but say to the poor man, "You stand there" or "Sit on the floor by my feet," have you not discriminated among yourselves and become judges with evil thoughts?"" (*James 2:1-4*)

Favoritism and Unjust Judgment

The portion begins with the address, "Brothers," and ends with the exhortation, "Do not show favoritism." The phrase "you who believe in our Lord Jesus" is noteworthy. The use of the word "our" in the verse indicates that James is one of them in relation to the Lord. But the use of the word "you" in the verse indicates that he is not one of them in relation to the Lord.

The glorious Jesus Christ

The readers are those who believe in our Lord Jesus Christ as the glorious One. The Wycliffe Bible Commentary points out that the original language does not use the title "Lord" but rather "the glorious Jesus Christ" (p. 1433). The Malayalam translation also includes the title "Lord." This is the last of two direct references to Jesus Christ; the first being verse 1:1. The name Jesus Christ means the Anointed One, the Savior. He is also the glorious Lord. The Hebrew writer, who wrote to Jewish Christians, also refers to Jesus Christ as the glorious One (Hebrews 1:1-3). This is the same usage as the glorious God in Acts 7:2. Not only James but also John, Paul, and Peter call Christ glorious (John 1:14, 1 Corinthians 2:8, 2 Peter 1:16,17).

Do not show favoritism

Before we are told not to show favoritism, Christ has already been presented to them. Christ, the glorious One, is the center of our faith. He is without favoritism. In the Bible, God is no respecter of persons (Deuteronomy 10:17, Acts 10:34, Romans 2:11, Galatians 2:6, Ephesians 6:9, Colossians 3:25, Matthew 22:16, Mark 12:14, Luke 20:21). A Christian who believes in Christ is not a person who is partial.

In the time of James, Christians did not have their own place of worship. Christianity was not a recognized legal religion under Rome. Therefore, Jewish Christians usually met in their homes and synagogues. The Jews used their Synagogue for local Sabbath worship and their legal matters.

"Suppose a man comes into your meeting wearing a gold ring and fine clothes, and a poor man in filthy old clothes also comes in" (2:2). James does not say "came." James does not specify whether the rich and poor mentioned here are Jewish

> Christ, the glorious One, is the center of our faith. He is without favoritism. In the Bible, God is no respecter of persons. A Christian who believes in Christ is not a person who is partial.

Christians, Jews, regular members of the synagogue, or visitors. However, in verses 2:5-8, we see the wealthy class who persecuted the Christian believers of that time, dragged them to court, and slandered their good name. It is possible that they were Christians. James accuses them of insulting the poor. Fine clothes and gold rings are symbols of wealth, and filthy clothes are symbols of poverty. In some societies, the wealthy in those days wore rings on all fingers except the middle finger.

He does not rebuke or praise the rich class who wear fine clothes or the poor class who wear filthy clothes. The issue here is not the economic inequality in society but the unjust response to it. If economic inequality in society is evil, discrimination in the approach to it is a greater evil. It is evident from the context that the Christian believers behave in a discriminatory manner. That is what James rebukes. You look at the person wearing fine clothes and say, “Here’s a good seat for you.” This is respectable behavior with admiration for external looks; James does not rebuke that either. If the same behavior had been done to the poor, James would not have rebuked them but would have praised them. But there is a clear difference in language and tone in the treatment of the poor. The response to the poor is,“You stand there.” The person who speaks in a commanding tone, “Sit on the floor by my feet,” is the same person who spoke respectfully and pleadingly to the rich man. Seeing the outwardly filthy clothes, he behaves in a disrespectful manner. This is unchristian behavior that gives importance only to wealth. It does not respect internal values. The two extremes in the style of behavior are displayed here.

Economic inequality is a social evil. James does not raise his voice against it. James roars against the response of the individual or the church to economic inequality.

The church that honors only the rich and despises the poor will destroy brotherhood. Economic discrimination is the evil that shakes the foundation of the Christian church. Economic inequality is a social evil. James does not raise his voice against it. James roars against the response of the individual or the church to economic inequality.

Greater evil than economic inequality is the discrimination in the response to economic inequality. James must have heard the story of Jesus explaining to the lawyer that the one who helps a half-dead man deserving help, regardless of whether he is a Jew or a Samaritan, is a good neighbor. That was how Jesus explained the law (Luke 10:25-28).

Judgment without Law within the heart

Are you not judging unjustly without law in the heart? They are not without law; they have the law. But it is in their writings, not in their hearts. Only those who keep the law in their hearts can obey it. The reason for judging unjustly is the lawlessness of life. Another translation is to judge with the wrong motive. Lawlessness in the heart will lead to favoritism, and favoritism to wrong judgment. Christianity is to treat the rich and the poor equally. Paul writes: *“Accept one another, then, just as Christ accepted you, in order to bring praise to God” (Romans 15:7).* Christ is the role model of equality for the Christian. *“In your relationships with our another, have the same mindset as Christ Jesus” (Philippians 2:5).* ●

"For the Lord your God is God of gods and Lord of lords, the great God, mighty and awesome, who shows no partiality nor takes a bribe" (Deutoronomy 10:17)

"Then Peter opened his mouth and said: “In truth I perceive that God shows no partiality. But in every nation whoever fears Him and works righteousness is accepted by Him" (Acts 10:34-35)

"but glory, honor, and peace to everyone who works what is good, to the Jew first and also to the Greek. 11 For there is no partiality with God" (Romans 2:11)

"And you, masters, do the same things to them, giving up threatening, knowing that your own Master also is in heaven, and there is no partiality with Him" (Ephesians 6:9)

"When they had come, they said to Him, “Teacher, we know that You are true, and care about no one; for You do not [e]regard the person of men, but teach the way of God in truth" (Mark 12:14)

Part 14 *The unique Jesus Christ:*

Jesus Christ and Love

Pastor John Mathew
Bangalore

The most beautiful word in language is 'Love'. Our God is embodiment of love and He is love (1 John 4:16). God loved us when we were sinners and gave His only begotten son Jesus Christ for us (John 3:16). Jesus came to this world and He, the righteous one, died for us, sinners, to redeem us from this sinful world (1 John 2:1). Jesus died for the sinners, enemies, out of love for the sinners. We worship God not out of fear but out of love and gratitude for giving His only Son. God gave us His only Son out of love for us so that we might live through Him (1 John 4:9). If anyone, who is saved, loves the world the love of God is not in Him (1 John 2:15).

God did not force Jesus Christ to die for us but He voluntarily came to this world and died for us because of His love for us. I remember the poem studied in the College, “Great Lover” where it is stated, Jesus Christ is the Greatest Lover world has ever seen. Everyone who believes that Jesus is Son of God and everyone who loves God loves Jesus (1 John 5:1). In His interaction with Peter, Jesus clearly explained that His disciple should love the members of the church without expecting any reward (Agape). He stressed love is the indispensable quality for any teacher and minister. Not power but love and humility should be the criteria for Christian leadership. A true leader should discipline his followers with authority and love.

'Song of Songs' explains erotic love of married couple or relation between bride and bridegroom (eg. Chapter 7). It is emotional feelings of human beings, whereas the agape of Jesus Christ for His church is divine. Paul says it is affection (Philippines 1:8). His love and passion cannot be compared with human love. When He appeared to His beloved disciple, John at Patmos John fell at His feet. (Remember, once he leaned back on Him - John 13:14).Picturesque description of risen Jesus Christ is in Revelation (1:12-16). John did not ask Christ anything about his own future but he was worried about future of ministers and churches. When angel cleared all his doubts, he prayed “Lord come”. He died for us and lives at the right side of God interceding for us.

He considered His disciples as brothers and explained the greatest love was that He laid down His life for us (John 15:13). He commanded them to love one another as He loved (John 13:34-35, 1 John 3:11, 4:7-12). If we love Jesus, then we love others. His love gives in total self sacrifice for others (1 John 3:16). Knowledge without love inflates ego. Jesus showed God’s work cannot be done without love and humility. He showed real love and ministry by washing the feet of His disciples and laying down His life for us (John 13:4-17). Ministers are servants and their duty is to serve the Master and His people. I used to tell our students that ours is 'ministry of towel' - not for fame and financial gain. Faith without love has no value. Jesus stressed faith in life and ministry. Performing miracles of healing and casting out demons have no meaning if such signs are not out of love. Jesus healed the sick out of love, He raised the dead out of love (John 11:35-36). Father Damian loved the lepers and became a leper by treating them. Love is in action and not in word. When John Patman decided to go as a missionary to British Columbia, his friends discouraged him telling the people there were cannibals and John responded “it is better to be food for cannibals than food for worms in my country” .Moravian missionaries became slaves to evangelize slaves. In the beginning of Pentecostal movement in India especially in Kerala our forefathers left everything for the Gospel and faced persecutions and shame because of the love of their Master Jesus Christ. In my boyhood I suffered a lot and I did not get anything from my father’s property because my mother became the first Pentecostal believer in our families in Muttumon, Kumbanad. I remember some years back I wrote a serial “In His foot steps” in Suvisesha Nadam magazine and interviewed

Jesus stressed love is the indispensable quality for any teacher and minister.
Not power but love and humility should be the criteria for Christian leadership.
A true leader should discipline his followers with authority and love.

pioneers of Pentecostals and collected data of old leaders and found out the truth that they left everything for the love of Jesus Christ. God rewarded their generations by material gifts. Our grandparents and parents proved *"no person can separate them from the love of Christ" (Romans 8:35).* At the cross Jesus prayed for the people who crucified Him (Luke 23:34). Jesus died on the cross to show His love for us and make us whole (Isaiah 53:5). Out of love for the sinners and enemies Jesus paid penalty for our sins (Ephesians 5:1-2). Do we love Him as He loved us? Do we love and pray for our enemies as He asked and showed in His life?

Jesus had passion for His house, the Church. We should feel presence of God, grace of Christ and power of the Holy Spirit in our church. Jesus taught us church is family and we should love all as our family members. Service without love and humility is selfishness. Love is not a feeling but a way of life.

Jewish leaders called Jesus rightly as friend of sinners and publicans (Matthew 9:10-11), because His love for the sinners and tax men made Him dine with them. There are some so called great saints who do not even talk to ordinary people but only to holy people! Sinful woman touched Jesus and cleaned His feet with her hair because she knew Jesus loved sinners (Luke 7:44). He forgave sins of adulterous woman and said "sin no more" (John 8 :11). It was a historical declaration. He loves sinners but hates sin. Christians should not look down to the sinners but look up to the cross of Jesus Christ who died for them out of love. In His High Priestly prayer He prayed for His disciples and for us (John 17). He promised peace and comfort to the hewers of wood and drawers of water (Matthew 11:28), He gave food to the hungry, healed the sick, cried along with the people who cried. Jesus is our role model and we must love others and wipe tears of the poor and sick. When He started ministry He proclaimed His manifesto as gospel to the poor and deliverance to the depressed. Our words should be leaven with salt and not with anger and hatred even to the enemies. He spent time with Samaritan woman, He was against caste system. He gave us power to heal the sick and cast out demons. He did not keep power with Him because of His passion for us. He cried for Jerusalem because of His love for Jews whose destruction He foresaw (Matthew 23:37). He loved His disciples and defended them about Sabbath (Matthew 12:23). His love for the disciples made Him save them from the whirlwind (Mark 4:37). Storms in our lives are real but Jesus who loves us is with us in the midst storm and we should look unto Him and not to the storm. None is immune to storms, they will come in the lives of believers as well non believers. But Jesus is in the boat of believers and that makes the difference. He is a model leader and not a boss. He went to the home of Zacchaeus, the tax collector to save him and family (Luke 19:9,10). His love shows total self sacrifice for others. Ministers are servants of Lord Jesus Christ and of people. They should display love and kindness in their dealings as our Master showed. Jim Elliot went to Equador because of his love for the cruel people there and became a martyr along with his friends.

He cried for Jerusalem because of His love for Jews whose destruction He foresaw (Matthew 23:37). He loved His disciples and defended them about Sabbath (Matthew 12:23). His love for the disciples made Him save them from the whirlwind (Mark 4:37). Storms in our lives are real but Jesus who loves us is with us in the midst storm and we should look unto Him and not to the storm.

Jesus never offended when John the Baptist doubted Him and questioned His credibility as Messiah but He praised John (Matthew 11:3,11). He is paradigm for us in dealing with people who criticize us. He loved us and came to give us eternal life (Matthew 3:16,10:10). He restored Peter who denied him.

Jesus loves us and He will never forsake us . As Margret Rise Powell wrote in "Foot Prints" Jesus carries us when there are thorns and obstacles in our path .In her poem Lord says "My son, my precious child, I love you and would never leave you. During your time of trials and suffering, when you see only one set of foot prints, it was then I carried you". What a loving Lord we have!

As human beings we cannot go near to our holy God and we need a mediator to intervene for us. Jesus became man and lived without sin and returned to heaven and became the Mediator between God and man (1 Timothy 2:5,6, Hebrews 2:14,17, 7:26,27). None can explain fully the love of Jesus Christ but we can experience it.

Napolean Bonapart in his last days at the St Helena Island said that he and other conquerors established Empires with swords but those disappeared but Jesus Christ who established His Kingdom with love is growing and there are thousands of people ready to die for Him. ●

"For there is one God and one Mediator between God and men, the Man Christ Jesus, 6 who gave Himself a ransom for all, to be testified in due time" (1 Timothy 2:5,6)

Control, who needs it?

"Like a city whose walls are broken through is a person who lacks self-control"
(Proverbs 25:28)

Tony Antony Kanimangalath

IPC Ebenezer Kalyan

A river knows its course
and flows not off its way.
When the evening comes,
For the moon the sun makes way.
Each plays its part and knows its role
None strays away from its control.

This is the harmony that man is seeking today
While he juggles a thousand tasks each day.
Massive machines & structures he has built.
To control them he has just a button or a switch.

A bridle for a horse,
Buttons for a crane
From gears in a sports car
To hydraulics on a plane

Need I write tales of his control
We are daily users of the swipe and scroll.
To find, buy, watch or skip
All we do is a search, scroll, or click
Much has he toiled to control things around him.
That he often forgets things within that control him.

Greed, Jealousy, Lust and Pride
He's been subdued by them all.
This is the truth of his inmost being
Guilty of a few or of them all

Look within yourself, O man.
Your wandering mind is what needs control
Watch the thoughts that enthral you
For they are what control you.

Hold tight its reins, don't let it wander
Upon thoughts that cause anxiety, don't you ponder

Think about what's right instead,
What is noble, pure and lovely.
It'll fill you with heavenly peace
Your days will be joyful and lively.

Forget not therefore what ancient wisdom says
Let your heart be pure and straight be your ways
Caution your mind and awaken your soul
For like a city without walls is a man without self- control.

"Finally, brethren, whatever things are true, whatever things are noble, whatever things are just, whatever things are pure, whatever things are lovely, whatever things are of good report, if there is any virtue and if there is anything praiseworthy—meditate on these things" (Philippians 4:8)

Children's corner

"Let the little children come to me and do not hinder them"

God's plan is higher than our plan!

Juby Anoop, UK

We must have become discouraged and perhaps puzzled as to why some times our prayers go unanswered. This true story can help us solve the puzzle! This happened during the war in Iraq. As a troop of US soldiers were marching towards an enemy camp, there came a point when they couldn't move ahead because there was sand storm and torrential rains hindering their crossing of the Euphrates river. Kevin, a member of the troop, was a believer and he called his Pastor and asked the church to pray so that they can advance forward to attack their enemy. The church prayed earnestly but rains grew more intense and continued for a few days hindering the soldiers' plan. The church kept on praying but the rains grew more and more intense. Kevin was puzzled and disheartened. Rain finally did stop. The gusty wind and the rains had eroded much of the river's banks exposing hundreds of round, metal discs above the sand. Those were land mines that the enemy troop had planted in order to destroy the US troops. The heavy rains had washed away the sand that covered the landmines and the soldiers were able to see and avoid them. Kevin realized how the Lord saved their lives and His plan was different from what their mind could ever imagine.

Dear friends, we too like Kevin and his troop may have faced situations when we feel our God is not answering our prayers. We become so eager and anxious to complete our task, that we never realize God's task and His plan. We ask God to act on our task and when we see a delay we think it is a denial from God. This leads us to disappointments and mental agony. But realization of God's plan would give us peace as well as lead our lives to perfection. God has a greater and better plan for us because His thoughts are always higher than ours as it says in Isaiah 55: 9: "For my thoughts are not your thoughts, neither are your ways my ways, saith the LORD. For as the heavens are higher than the earth, so are my ways higher than your ways, and my thoughts than your thoughts".

We serve a God,

Who is beyond imagination,

Whose ways are beyond expectation,

Whose love is also beyond our imagination.

Angels protecting garden of Eden

Navya Rupesh Patil

Crucifixion of Jesus Christ

Tanvi Navnath Patil

Noah's Ark

Ashish Painuli

Jesus Praying to God

Hephzibah Grace Sijil

गुणात्मक शिष्यों से भरी कलीसिया

पास्टर अमित गुरनानी, मुंबई.

आज बहुत अधिक भीड़ कलीसिया को प्रभावित कर रही है; और ऐसा सोचा या समझा जाता है कि जहां अधिक भीड़ है वहीं अधिक सेवा भी हो रही है और जिस कलीसिया में लोग कम पाए जाते हैं, उस कलीसिया के प्रति लोगों का विचार या दृष्टिकोण कुछ अलग ही होता है। आज कई कलीसियाओं में भक्ति आराधना एक आर्केस्ट्रा और म्यूजिक सिस्टम में बदल चुकी है और परमेश्वर के सत्य वचन को बदलकर संसार से प्रभावित हुआ एक मिलावटी संदेश बन चुका है। जिसके चलते कलीसिया गुणात्मक शिष्यों को बनाने में अक्षम बन चुकी है। हमें यह नहीं भूलना है कि मसीह की कलीसिया की बुनियाद परमेश्वर का सत्य वचन है, जहां आराधना आत्मा और सच्चाई से होती है।

एक समय प्रभु यीशु पहाड़ पर सारी रात प्रार्थना में बिताने के पश्चात् अपने चेलों को बुलाकर बारहों को चुन लिया और उन्हें प्रेरित कहा। तत्पश्चात् प्रभु यीशु अपने बारह प्रेरितों के साथ पहाड़ से उतरकर एक चौरस जगह पर खड़े हुए और वहां चेलों की बड़ी भीड़ और अनेक नगरों से बहुत से लोग उसके पास आए। और संभव है कि यह बारह प्रेरित इस बड़ी भीड़ को देख यीशु की सेवा से बहुत ही प्रभावित हुए होंगे क्योंकि उन्होंने देखा कि वहां बीमार ठीक हो रहे हैं, अशुद्ध आत्मा के सताए हुए अच्छे किए जा रहे हैं और सब यीशु को छूने से चंगे हो रहे हैं। परंतु यीशु प्रेरितों की ओर मुड़कर कहने लगे कि उन्हें दरिद्रता, भूख, विलाप, सताव, निंदा से गुजरना होगा। यही भीड़ मनुष्य के पुत्र के कारण उनसे बैर करेगी, निंदा करेगी, आराधनालय से निकाल देगी और बुरा जानकर उनका नाम काट देगी (लूका.६:१२-२३)। क्योंकि यीशु जानते थे कि जो भीड़ आज उसके पास आती है, कल चिल्ला कर यीशु के विषय में कहेंगे, 'इसे क्रूस पर चढ़ाओ' क्योंकि यीशु आप ही जानते थे कि मनुष्य के मन में क्या है? (यूहन्ना. २: २३-२५) जिस भीड़ ने यीशु के वचन सुनें, चमत्कार देखे, भलाई पाई, जिन्हें यीशु ने चमत्कार के साथ रोटी खिलाई, उसी भीड़ ने यीशु के उपदेश को सुनकर उसके पीछे चलना छोड़ दिया। और इस भीड़ के विषय में लिखा है कि वे यीशु के चेले बन चुके थे क्योंकि उन्होंने यीशु पर विश्वास किया था परंतु कुछ समय बाद यीशु का संदेश सुन मुड़कर चले भी गए थे और यीशु के पास सिर्फ और सिर्फ बारह प्रेरित ही रह गए (यूहन्ना.६:२,५, १४, २२-२६,६०,६१,६४, ६६)।

यीशु का शिष्य होना हर एक के बस की बात नहीं। यीशु ने स्वयं बताया है, सकेत है वह फाटक और कठिन है वह मार्ग जो जीवन को पहुंचाता है और थोड़े हैं जो उसे पाते हैं। (मती.७:१४)। इसलिए पौलुस भी मसीही जीवन को एक कुश्ती और दौड़ और युद्ध के साथ तुलन करता है (१ कुरि.९:२४-२७; गल.५:७; २ तीमु.२:३-६)।

सच्ची शिष्यता के विषय में यीशु क्या कहते हैं?

१. शिष्य होने के लिए शर्तें (लूका. ९:२२-२७)

हमारा उद्धार अनुग्रह से हुआ है, ना कोई शर्त पर लागू है और ना ही किसी कर्म के आधार पर है ताकि कोई व्यक्ति खुद पर घमंड ना करे (इफि. २:८,९)। परंतु यीशु का शिष्य होने के लिए शर्तें लागू है। यीशु के पीछे हो लेने का मतलब जिस क्रूस के मार्ग से यीशु गया उसी मार्ग से हमें यीशु के पीछे हो लेना है। चाहे वह सम्मान का हो या अपमान का हो, स्वीकार का हो या इनकार का हो, आनंद का हो या दुःख का हो, आसानी का हो या कठिनाई का हो, जीवन का हो या मृत्यु का हो। हम यीशु के क्लेश, राज्य, महिमा में सहभागी हैं (प्रकाशित.१:९; १ पत.४:१३; ५:१,९, १०)। हमें प्रतिदिन अपना क्रूस उठाए चलना है; और यीशु और उसकी बातों को अपनाना और उनके विषय में गर्व करना है।

२. शिष्यता का मूल्यांकन (लूका. १४:२५-३३; साथ ही ९:५७-६२)

यीशु का शिष्य होने के लिए इस वचन के आधार पर आपको दो बातें करनी होंगी। पहली, बैठकर हिसाब करना और निर्माण करना है; दूसरी, बैठकर विचार करना और युद्ध करना है। यीशु का यह कहना है, शिष्यता को शुरू करने से पहले बैठकर हिसाब करो और विचार करो तत्पश्चात् आगे बढ़ो क्योंकि अपना हाथ हल पर रखकर पीछे देखने वाला परमेश्वर के राज्य के योग्य नहीं। जैसे निर्माण में रुकना नहीं और युद्ध में पीछे हटना नहीं, वैसे ही मसीही जीवन रुकना या पीछे हटना नहीं है परंतु अडिग बने रहकर निर्माण करना, अपने कार्य को पूरा करना और हर परिस्थिति से लड़ना है।

शिष्य होने के लिए तीन बातें:

- हर रिश्ते और अपने आप को अप्रिय जानना है (१४:२६)
- अपना क्रूस उठाए यीशु के पीछे चलना है (१४:२७)
- अपना सब कुछ त्यागना है (१४:३३)

३. एक योग्य शिष्य

हमने यूहन्ना छठवें अध्याय में देखा कि जो चेले यीशु को राजा बनाना चाहते थे, वे कुछ समय बाद उसके उपदेश को सुन उसके पीछे चलना छोड़ दिया। इसलिए वे योग्य नहीं निकले। योग्य शिष्य का मतलब अंत तक यीशु के पीछे चलने वाला, न रुकने और ना पीछे हटने वाला।

योग्य शिष्य के कम से कम तीन चिन्ह:

- उसके वचन में बने रहना (यूहन्ना. ८:३०,३१; साथ ही मती. २८:१९,२०)
- आपस में प्रेम रखना (यूहन्ना.१३:३५; १७:२६)
- पिता की महिमा के लिए बहुत सा फल लाना (यूहन्ना.१५:८)

कलीसिया की महिमा संख्या में ही नहीं बल्कि गुणवत्ता में है। हमारी कलीसियाएं भीड़ या शिष्यों से नहीं बल्कि सच्चे और योग्य शिष्यों से भरने पाएं। परमेश्वर अपनी कलीसिया में जागृति लाए। कलीसिया बकरियों से नहीं परंतु मेम्नों और भेड़ों से भरपूर हो जाए। ●

സ്വർഗ്ഗം എവിടെ?

പാസ്റ്റർ പി. കെ. ജോൺസൺ, അയർക്കുന്നം

ബുദ്ധി ജീവികളെന്ന് അഭിമാനിക്കുന്ന യുക്തിവാദികൾ പറയും സ്വർഗ്ഗം എന്നൊന്നില്ല. ആധുനിക ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പൊൻകിരണങ്ങളെക്കുറിച്ച് വേണ്ടുംവണ്ണം അറിയാൻ പാടില്ലാത്ത യുക്തിവാദികളെക്കുറിച്ച് സഹതപിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗം ഉത്തരദിക്കിലാണെന്ന് ബൈബിൾ പറയുന്നു (സങ്കീ. 75:6, 48:2) ഉത്തരദിക്കിൽ ഗോളങ്ങളൊന്നും ഇല്ലാത്ത ഒരു ശൂന്യസ്ഥലമുണ്ടെന്നു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. കാണുന്നതിനെയല്ല കാണാത്തതിനെയത്രേ ഞങ്ങൾ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. കാണുന്നത് താൽക്കാലികം കാണാത്തതോ നിത്യം (2 കൊരി. 4:18). ഐൻസ്റ്റീന്റെ സിദ്ധാന്തപ്ര കാരം ഊർജ്ജവും പദാർത്ഥവും പരസ്പരം രൂപാന്തരത്തിന് വിധേയങ്ങളാണ്. അതായത് ഊർജ്ജത്തെ പദാർത്ഥമായും പദാർത്ഥത്തെ ഊർജ്ജമായും നമുക്കു മാറ്റാം പ്രതിദ്രവ്യം എന്ന ആശയം ഉടലെടുത്തത് ഈ സിദ്ധാന്തത്തിൽനിന്നാണ്. 1955-ൽ നെഗറ്റീവ് ചാർജ്ജുള്ള പ്രതിപ്രോട്ടോണുകൾ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടു. പ്രോട്ടോണുകളും പ്രതിപ്രോട്ടോണുകളും തമ്മിൽ കൂട്ടിമുട്ടുമ്പോൾ അവ മിസ്സോണുകളായി മാറുകയും പിന്നീട് പ്രകാശരൂപത്തിലുള്ള ഊർജ്ജമാകുകയും ചെയ്യും. ഇതിനുശേഷം ന്യൂട്രോണിന്റെ വിരുദ്ധ പ്രകൃതിയായ പ്രതിന്യൂട്രോണും കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടു. ഇങ്ങനെ അടിസ്ഥാന കണികൾക്കെല്ലാം പ്രതികണികകൾ ഉണ്ടെന്നും മനസ്സിലാക്കിയതോടെ പ്രതിദ്രവ്യത്തിന്റെയും പ്രതിലോകത്തിന്റെയും നേർക്ക് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ശ്രദ്ധതിരിഞ്ഞു. അടിസ്ഥാന കണികകൾക്ക് അംഗീകാരമുണ്ടെന്നു പ്രകൃതിയിൽ നോക്കിയാലും സമ്മതിക്കാവുന്നതാണ്. എങ്കിൽ ദ്രവ്യത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും ഇങ്ങനെ സമ്മതിക്കാം. അതുകൊണ്ടു നമുക്കു ദൃഷ്ടി ഗോചരമായി ഈ ലോകത്തിന്റെ അപ്പുറത്ത് വിശാലമായ ഒരു നെഗറ്റീവ് ലോകമുണ്ടെന്നു ശാസ്ത്രം ഘോഷിക്കുന്നു. വിശുദ്ധമായ ഈ നെഗറ്റീവ് ലോകത്തെക്കുറിച്ചാണ് സ്വർഗ്ഗമെന്ന് ബൈബിൾ പറയുന്നത്. ആ ലോകത്തിന്റെ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് ശരിയായ ഒരു വിവരണം കൊടുക്കുവാൻ ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനും ഇതുവരേയും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്നാൽ ദൈവനിശ്വാസീയമായ ബൈബിൾ പ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. വീഥിയുടെ നടുവിൽ ദൈവത്തിന്റെയും കുഞ്ഞാടിന്റെയും സിംഹാസനത്തിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുന്നതായി പളുങ്കു പോലെ ശുഭ്രമായ ജീവജലനദിയും അവൻ എന്നെ കാണിച്ചു (വെളി. 22:1). ദൈവതേജസ്സിനാൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആ സുന്ദരലോകത്തിൽ ശാപമില്ല, രാത്രിയില്ല, രോഗമില്ല, മരണമില്ല, മുറവിളിയില്ല, ദുഃഖമില്ല അവന്റെ മുഖം കാണും (വെളി. 22:3).

പ്രിയ സ്നേഹിതാ, യേശു തന്റെ വിശുദ്ധന്മാരുമായി അവിടെയായിരിക്കുമ്പോൾ നീയും കാണുമോ. തന്റെ വിശുദ്ധന്മാരെ ദുഃഖഭൂമിയിൽ നിന്നു മാറ്റുവാൻ വേഗം വരുന്നു. ഒന്നാമത് അവൻ ഭൂമിയിൽ വന്ന് നിന്റെ പാപത്തിനുവേണ്ടി ശാപയോഗ്യമായ മരണം അനുഭവിച്ച് വിശ്വാസത്താൽ കാൽവറിയിലൂടെയുള്ള രക്ഷ പ്രാപിക്കുവാൻ നിന്റെ കണ്ണ് പർവ്വതങ്ങളിലേക്ക് ഉയർത്തുക. ഇതാ ലോകത്തിന്റെ പാപത്തെ ചുമക്കുന്ന ദൈവകുഞ്ഞാട്. രണ്ട് കള്ളന്മാരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ മൂന്നാണികളിന്മേൽ തറയ്ക്കപ്പെട്ടവനായി കിടക്കുന്ന യേശു അവസാനതുള്ളി രക്തം വരെയും ഊറ്റിയത് നിന്റെ സർവ്വ പാപത്തെയും ശുദ്ധീകരിക്കുവാൻ. വിശ്വാസത്താൽ ഞാൻ ഒരു പാപിയാണെന്നു സമ്മതിച്ച് രക്തത്താലുള്ള കഴുകൽ പ്രാപിച്ച് വിശുദ്ധിയോടെ ആ സ്വർഗ്ഗലോകത്ത് കാണപ്പെടുവാൻ ഒരുങ്ങുക. അതിനായി കർത്താവു സഹായിക്കട്ടെ എന്നുള്ള പ്രാർത്ഥനയോടെ ഈ ചെറിയ ലേഖനം അവസാനിപ്പിക്കട്ടെ. ●

SUNDAY SCHOOL TEACHERS TRAINING PROGRAMME

IPC Sunday Schools Association, Maharashtra, is pleased to announce a **"Sunday School Teachers Training Programme"** to be held on Sunday, March 23, 2025, from 4:00 pm to 6:30 pm at IPC Nerul, 107- Great Eastern Galleria, Sector-2 Nerul, Navi Mumbai - 400706. Pastor P.J. Raju will lead the session. The Training Programme aims to support parents, Pastors, and Sunday School teachers in effectively educating our younger children through Sunday School, fostering a God-fearing future generation. We encourage everyone to attend and benefit from this valuable training session. Your presence will make a significant difference in our efforts to build a better future for our children.

Secretary, IPC Sunday Schools Association, Maharashtra

അടിയൊഴുക്കുകൾ -4

ദൈവീക കരുതൽ മറക്കരുത്

പാസ്റ്റർ സജി പീച്ചി

വീട്ടിൽ അവൾ തനിച്ചായിരുന്നു. ഒരഥിതി കൂടെ തനിക്ക് കൂടപ്പിറപ്പായി ലഭിച്ചതിന്റെ ആനന്ദത്തിലായിരുന്നു അവൾ. കുഞ്ഞാങ്ങളയുടെ കരച്ചിലിന്റെ ശബ്ദം അന്തരീക്ഷത്തിൽ മാറ്റൊലി കൊണ്ടു.

തന്റെ ഇളയ സഹോദരൻ ആരോൻ മിടുക്കനായിരുന്നു. സംസാരപ്രീയനായ അവനോട് മിണ്ടിയും പറഞ്ഞുമിരുന്നാൽ സമയം പോകുന്നതറിയില്ല. അവൻ ഓരോ കുസൃതി ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കും. മിക്കതും ഉത്തരമില്ലാത്ത ചോദ്യങ്ങളായിരുന്നു.

ഇതാ അതിലും മിടുക്കനും സുന്ദരനുമായ ഒരാളുടെ സാന്നിധ്യം കൂടെ ഭവനത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. ആ മുഖത്തെ സൗന്ദര്യം എത്ര ആസ്വദിച്ചാലും മതിയാവില്ല.

ദൈവീക സൗന്ദര്യത്തിന്റെ തേജസ്സ്കിരണങ്ങൾ ആ പൈതലിന്റെ കുഞ്ഞു മുഖത്ത് ഉടയതമ്പുരാൻ വാരിവിതറിയിരിക്കുകയാണ്.

ആനന്ദത്തിനു മാറ്റ് കൂട്ടാൻ ഇതിൽപ്പരം മറ്റെന്തു വേണം....????

പിതാവായ അമ്രാം അത്യാവശ്യ കാര്യങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി വീട്ടിൽ നിന്നിറങ്ങിപ്പോയി. അമ്മയായ യോഖേബേദ് അവനെ മാറോടു ചേർത്തു പിടിച്ചു. കുഞ്ഞിളം പാദങ്ങളിൽ മിറിയാം മുത്തം കൊടുത്തു. ഇതൊന്നും അറിയാതെ ആരോൺ അവിടെ എവിടെയോ ഓടിക്കളിച്ചു.

നൈൽ നദിയുടെ ശാഖകൾ ഈജിപ്തിനെ വരിഞ്ഞു മുറുക്കിയോ എന്ന് തോന്നുമാറ് വളഞ്ഞു പുളഞ്ഞൊഴുകുന്ന നൈൽ നദി സമീപവാസികൾക്ക് എന്നും ഒരു പേടിസ്വപ്നമാണ്. അതിന്റെ ആഴവും പരപ്പും അത്രയും ഭീകരമാണ്. അതിന്റെ ഭൂപ്രകൃതി പോലും അമ്പരപ്പ് ഉളവാക്കും.

ആഫ്രിക്കയുടെ ദാനം എന്നൊക്കെ കവിപുംഗവന്മാർ വാനോളം പുകഴ്ത്തിപ്പാടി ആ നദിയെ വർണ്ണിക്കുമായിരുന്നു. ആഫിക്കൻ ഭൂഖണ്ഡത്തിന്റെ വിരിമാറ് കീറിമുറിച്ചുകൊണ്ട് ഈജിപ്തിലൂടെ ഒഴുകുന്ന നൈൽ നദിയുടെ ആകാശക്കാഴ്ച ദർശിച്ചാൽ അനന്തകോണ്ടയെന്ന എന്ന മഹാസർപ്പം വളഞ്ഞു പുളഞ്ഞു കിടക്കുന്നത് പോലെയാണ്.

6650 കിലോമീറ്റർ ദൂരമുള്ള ഈ നദി ലോകത്തിലേക്കും ഏറ്റവും നീളം കൂടിയതും പതിനൊന്നോളം രാജ്യങ്ങളെ സ്പർശിച്ച് കൊണ്ട് കടന്നു പോകുന്നതുമാണ്. നൈൽ നദീതടം ഒട്ടേറെ പുരാതന സംസ്കാരങ്ങളുടെ ഈറ്റില്ലമാണ്. പുരാതന ഈജിപ്തുകാർ നൈൽ നദിയെ അവരുടെ നാടിന്റെ പിതാവായും ഈജിപ്തിനെ പുത്രിയായുമാണ് കണക്കാക്കിയത്.

ആയിരങ്ങൾ പുണ്യ നദിയായി ഇതിനെ പരിഗണിച്ചു വരുന്നു. പതിനായിരങ്ങൾ ഈ നദിയിൽ ദേഹശുദ്ധി നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കർഷകരുടെ ആശാകേന്ദ്രമായ ഈ നദിതീരങ്ങൾ അവർ കൃഷിക്കുപയുക്തമാക്കി.

നദിയുടെ ഏക്കൽ മണ്ണിലെ ചെളിയിൽ വാരിയെറിയുന്ന ഓരോ വിത്തും നശിക്കുമോ നന്നാകുമോ എന്ന് ആർക്കും നിശ്ചയമില്ലായിരുന്നു. എല്ലാം ഒരു ഭാഗ്യപരീക്ഷണമായിരുന്നു. കൃഷിക്കാർ ചെളിയിലേക്ക് ധാന്യങ്ങളുടെ വിത്തുകൾ വാരിയെറിഞ്ഞു. വെള്ളത്തിൽ വീഴുന്ന ഓരോ ധാന്യമണിയും മുളച്ചു നാമ്പുകൾ നീണ്ടു കാണാൻ ആത്മാർത്ഥമായി പ്രാർത്ഥിച്ചു.

ഗോതമ്പും യവവും വിളഞ്ഞു പാകമാകുന്നത് അവർ സ്വപ്നം കണ്ടു. പ്രതീക്ഷയുടെ മുകുളങ്ങൾ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ നാമ്പിട്ടു. കാലങ്ങൾ കാത്തിരുന്നു. ധാന്യമണികൾ നദിയുടെ അടിയൊഴുക്കിൽപ്പെട്ടു ഒലിച്ചു പോകരുതേ എന്ന് ഉള്ളുരുകി പ്രാർത്ഥിച്ചു.

ഈജിപ്തിലെ ഭക്ഷ്യവിഭവങ്ങളെല്ലാം പ്രതിസന്ധിയുടെ മധ്യേ വളർന്നു വന്നവയാണ്. ഒന്നുകിൽ അതി ശൈത്യമോ അല്ലെങ്കിൽ കടുത്ത വരൾച്ചയോ അതിന്റെ വളർച്ചയെ നിർമ്മൂലമാക്കുവാൻ കാലചക്രത്തിന്റെ കരാളഹസ്തവുമായി വന്നെന്നിരിക്കാം. എന്നാൽ ഇവയെ അതിജീവിച്ചു ലഭിക്കുന്ന നന്മകളാണ് പിറ്റേ സംവത്സരത്തിന്റെ മേന്മകളായി പരിഗണിക്കുന്നത്.

പ്രതിസന്ധികളെ അതിജീവിച്ചു മുന്നേറുന്നവർക്ക് മാത്രമേ ജീവിതവിജയം നേടാനാകുകയുള്ളൂ. ശുഭപ്രതീക്ഷയോടെ കാത്തിരിക്കുമ്പോൾ ദൈവമാണ് സംവത്സരത്തെ നന്മകൾ കൊണ്ട് അനുഗ്രഹിക്കുന്നത്. അലസർക്ക് യാതൊന്നും നേടാനാകില്ല. എല്ലാം നാളെയാകട്ടെ എന്ന് പറഞ്ഞു മാറ്റിവെക്കുന്നവർക്ക് ജീവിതത്തിൽ നഷ്ടങ്ങളേ സംഭവിക്കുകയുള്ളൂ. ഇന്നത്തേക്കുള്ളത് ഇന്നലെയും നാളേക്കുള്ളത് ഇന്നും ചെയ്യുന്നവന് മാത്രമേ ജീവിതത്തിൽ വല്ലതും നേടാനാകുകയുള്ളൂ...!

അപ്രതീക്ഷിതമായാണ് അങ്ങനെ ഒരു നിയമം ദേശത്ത് വിളംബരം ചെയ്യപ്പെട്ടത്.

ജനത്തിന്റെ വർദ്ധനയിൽ ആശങ്കപ്പെട്ട ഒരു കൂട്ടരുടെ ജൽപ്പനങ്ങളായിരുന്നു അവ. അരമനയിൽ നിന്ന് ആജ്ഞാപിക്കപ്പെട്ട ആ നിയമം ചിലരെ സംരക്ഷിക്കുകയും ചിലരെ വലയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായിരുന്നു.

ദൈവീക പദ്ധതികൾക്കെതിരെ ഏതെല്ലാം നിയമങ്ങൾ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നാലും അതെല്ലാം കാറ്റിൽ പറന്നു പോകുന്നതും നിലനിൽക്കാത്തതുമാണ്.

ജനിക്കുന്ന എല്ലാ ആൺകുഞ്ഞുങ്ങളെയും നീല നദിയിൽ വലിച്ചെറിഞ്ഞു വകവരുത്തണം എന്നതായിരു

30th Sunday School Anniversary Celebration

The IPC Sunday Schools Asso-ciation, Maharashtra, celebrated its 30th Sunday School Anniversary on January 26, 2025, at IPC Bhavan, Panvel. The event brought together Sunday school teachers, pastors, parents, students, and other enthu-siasts, marking a significant mile-stone in the Sunday school ministry.

The event commenced at 04:00 PM and concluded at 07:30 PM. Pastor Anson Elias graced the occasion as the guest speaker, delivering an inspiring message that resonated with the audience. The anniversary celebration featured presentations of Sunday school activities, captivating performances by talented children, and an award distribution ceremony honoring rank holders and merit award winner.

Sunday School Director Bro. V.C. Justin presided over the meeting. Secretary Bro. Saji Mathew and Treasurer Bro. Moncy P. George coordinated the arrangements, ensuring the event's smooth execution.

The 30th Sunday School Anniversary was a memorable and blessed occasion, reflecting the dedication and hard work of everyone involved in the ministry. The associa-tion extends heartfelt gratitude to all participants for their presence and support in making the event a grand success.

ന്നു ആ കിരാത നിയമത്തിന്റെ പിന്നിലെ ഗൂഢ ലക്ഷ്യം. .

കീഴ്ഘടകങ്ങളിലെ രാജാവിന്റെ പാദസേവകർ ആ നിയമങ്ങൾ പ്രവർത്തികമാക്കാൻ ആവോളം പരിശ്രമിച്ചു. അവരത് അക്ഷരം പ്രതി നിർവ്വഹിക്കയും ചെയ്തു.

ലേവികുടുംബം വല്ലാത്ത ഒരു നിയമക്കുരുക്കിലാണ് അകപ്പെട്ടത്. ഫറോ രാജാവിന്റെ കിങ്കരന്മാർ അമ്രാമിന്റെ കുടുംബത്തിൽ പിറന്ന ശിശുവിനെക്കുറിച്ച് അറിഞ്ഞാൽ അവർ എപ്പോൾ ഓടിയെത്തുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. നശിപ്പിക്കാൻ അവർ തക്കം പാർത്തിരിക്കയാണ്.

മൂന്നു മാസം പ്രായമായ കുഞ്ഞിന്റെ ചേഷ്ടകൾ അവരുടെ ഉള്ളിൽ കുളിരേകി. അവന്റെ ശബ്ദം അന്തരീക്ഷത്തിൽ മുഴങ്ങിക്കേൾക്കുന്ന പ്രായമായിരിക്കുന്നു. അവന്റെ കരച്ചിൽ നിശബ്ദതയെ ഭഞ്ജിക്കുന്നു. അതാരെങ്കിലും കേട്ടാൽ രാജാവിന്റെ അരമനയിൽ വാർത്ത എത്തിക്കും. പിന്നീടുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഓർക്കാൻ പോലും ത്രാണിയില്ല.

പെട്ടെന്നാണ് അവരുടെ മനസ്സിൽ ഒരു ബുദ്ധി അങ്കുരിച്ചത്. നൈൽ നദിയുടെ ഓരങ്ങളിൽ തിങ്ങി നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ഒരു തരം ചെടിയാണ് ഞാങ്ങണ.

ഈറ്റയോട് സാമ്യമുണ്ട്. ബൈബിളിൽ ധാരാളമായി ഞാങ്ങണയെക്കുറിച്ച് പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. നനവുള്ള ചതുപ്പുനിലത്തോ ജലാശയങ്ങളുടെ തീരങ്ങളിലോ ആണ് സാധാരണയായി ഞാങ്ങണ വളരുന്നത്.

ഞാങ്ങണ കൊണ്ട് ഒരു പെട്ടകം ഉണ്ടാക്കുക. കീലും പശയും (കളിമണ്ണും താറും) അതിൽ തേച്ചു കുഞ്ഞിനെ പെട്ടകത്തിൽ കിടത്തുക. നൈൽ നദിയുടെ ഓരത്തു കൂട്ടമായി വളരുന്ന ഞാങ്ങണയുടെ ഇടയിൽ ഒളിപ്പിച്ചു വക്കുക. ഏറെ അപകടം (റിസ്ക്) പിടിച്ച കാര്യമാണ് ഇവർ ചെയ്തത്.

ഒന്നാമത് ഫറവോന്റെ കിങ്കരന്മാർ ഇതറിഞ്ഞാൽ ഇവരുടെ കാര്യം അപകടത്തിലാണ്. രണ്ട് കുഞ്ഞിനെ അവർ നശിപ്പിക്കും. മൂന്ന് കൂട്ടമായി വളരുന്ന ഞാങ്ങണയുടെ ഇടയിൽ വളരുന്ന ചീങ്കണ്ണികളുടെ കണ്ണിൽപ്പെട്ടാൽ കുഞ്ഞിന്റെ കാര്യവും അപകടത്തിലാകും.

ദൈവം കണ്ടവനെ നശിപ്പിക്കാൻ ലോകത്തിലാർക്കും കഴിയില്ല. അവൻ ഇതെല്ലാം വൈതരണികളിൽ ചെന്ന് പെട്ടാലും വിടുവിക്കുന്നത് ദൈവമാണ്. അവനെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുവാൻ ഒരു ശക്തികൾക്കും സാധ്യമല്ല.

നാശകരമായ മഹാമാരിയിൽ നിന്നും അഗ്നിചൂളയിൽ നിന്നും, ദുഷ്ടന്റെ വെല്ലുവിളികളിൽ നിന്നും, മേലധികാരികളുടെ ചൂഷണത്തിൽ നിന്നും ദൈവം അവനെ വിടുവിക്കും.

മൂത്ത പെങ്ങൾ കാവൽ കാത്തു നിന്നു. ഇരുളായപ്പോഴും അവൾ വീട്ടിൽ പോയില്ല. അധിക സ്നേഹം ഭയത്തെ പുറത്താക്കുന്നു.

അന്ന് ഫറോയുടെ ഓമന പുത്രി അരമനയിലെ ബാത്റൂമിൽ കുളിച്ചില്ല. നൈൽ നദിയിൽ നീരാടുവാൻ അവൾക്കൊരു ഒരു മോഹം. പാരാവാരങ്ങളുംപരിചാരികമാരുമായി അവൾ കുളക്കടവിലെത്തി. നൈൽ നദിയുടെ ഓരം ചേർന്ന് അൽപ്പ സമയം ഇളംതെന്നൽ ആസ്വദിച്ചു അവൾ നടന്നു.

പെട്ടെന്ന് ഞാങ്ങണപ്പെട്ടകത്തിൽ നിന്ന് ഒരു പിഞ്ചു പൈതലിന്റെ രോധനം അവളുടെ കാതുകളിൽ അലയടിച്ചു.

ഞാങ്ങണപുല്ലിനിടയിൽ ഇടയിൽ കുളക്കടവിലെ ഓളങ്ങളിൽ തുള്ളിക്കളിക്കുന്ന പിഞ്ചു കുഞ്ഞിനെ കിടത്തിയിരിക്കുന്ന ഞാങ്ങണ നിർമ്മിതമായിരിക്കുന്ന കൊച്ചു പെട്ടകം അപ്പോഴാണ് അവളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെട്ടത്.

പെട്ടെന്ന് അതിനെ എടുത്തു കൊണ്ട് വരാൻ അവൾ പരിചകാരികമാരോട് ആജ്ഞാപിച്ചു. അവർ അത് അനുസരിച്ചു.

ഫറവോന്റെ പുത്രിക്ക് ആ കുഞ്ഞിനോട് അലിവ് തോന്നി. ഇത് എബ്രായരുടെ കുഞ്ഞാണെന്ന് അവൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

മൂത്ത പെങ്ങൾ മിര്യാം ഉടൻ ഓടിയെത്തി . അവൾ കുഞ്ഞിന് പാലു കൊടുക്കാൻ ഒരു സ്ത്രീയെ സംഘടിപ്പിക്കാമെന്ന് പറഞ്ഞു.. ശരവേഗത്തിൽ അവൾ വീട്ടിൽ ഓടിയെത്തി. അമ്മയെ വിളിച്ചു. അമ്മയുമായി നദിക്കരെ എത്തി. അവൾ ആ കുഞ്ഞിന് മുലയൂട്ടി.

തുടരും ....

ദൈവത്തെയും മാമ്മോനെയും സേവിക്കുവാൻ കഴിയില്ല

ജാസ്മിൻ ഫിലിപ്പ്

നമ്മുടെ കൊച്ചു കേരളത്തിൽ നിന്ന് നാം ദിനംപ്രതി കേൾക്കുന്ന വാർത്തകൾ അത്ര ശുഭകരമല്ല. മദ്യത്തിനും മയക്കുമരുന്നിനും അടിമകളായി യുവതലമുറ എങ്ങനെ പണം സമ്പാദിക്കാം എന്ന ചിന്തിച്ച് അസന്മാർഗ്ഗിക മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ പെട്ട് വലഞ്ഞു പോകുന്നു. ഇരുപത്തിയൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യനെയും ആകുലപ്പെടുത്തുന്ന ഏറ്റവും വലിയ വസ്തുത ധനം എങ്ങനെ സമ്പാദിക്കാം എന്നുള്ളതാണ്. ദൈനംദിന ജീവിതത്തിന് ആവശ്യമായ പണം സമ്പാദിക്കുക എന്നത് മാത്രമല്ല സമൂഹത്തിൽ ധനവാനായി ജീവിക്കുക എന്നതും ഇന്നത്തെ മനുഷ്യൻെറ വിചാരങ്ങളിൽ പ്രധാനമായതാണ്. ക്രിസ്തു വിശ്വാസികളിലും ഈ ചിന്ത അധികമാണ്. സമൂഹത്തിനു മുൻപിൽ പദവിയും ധനവും വിശ്വാസികളെയും ഭ്രമിപ്പിക്കുന്നതായി തീരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ക്രൈസ്തവഗോളത്തിൽ വളരെ പ്രഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന ഒന്നായി ത്തീർന്നിരിക്കുന്നു സമ്പത്തിന്റെ സുവിശേഷം.

ദൈവത്തെ സേവിച്ചാൽ സമ്പത്തും ആരോഗ്യവും ലഭ്യമാകും എന്ന് പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു രീതി ഇന്ന് വളരെ പ്രചാരത്തിൽ ആണ്. ദാരിദ്ര്യം ദൈവമക്കൾക്ക് ചേർന്നതല്ല മറിച്ചു ലോകത്തിലെ സമ്പന്നരെപ്പോലെ സമ്പന്നർ ആകേണ്ടവരാണ് ക്രിസ്ത്യാനി എന്നത് ഇന്നത്തെ കൺവെൻഷൻ വേദികളിലും മറ്റു കൂടി വരവുകളിലും പ്രസംഗിക്കപ്പെടുന്നു. ആവശ്യങ്ങളുടെ മധ്യത്തിൽ ഇറങ്ങി വരുന്ന ഒരു ദൈവത്തെയാണ് നാമിന്ന് കേൾക്കുന്നതും അറിയുന്നതും. നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നന്നായി അറിയുന്ന സ്നേഹസമ്പന്നനായ പിതാവും തക്കസമയത്ത് നമുക്ക് വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നവനുമാണ് നാം ആരാധിക്കുന്ന ദൈവം. എന്നാൽ ലോകത്തിൽ നമ്മെ ധനവാൻ ആക്കുവാനോ ദീർഘ വർഷങ്ങൾ രോഗരഹിതമായി ജീവിക്കുവാനോ അങ്ങനെ ഈ ലോകത്തിൽ നമുക്ക് സുഖത്തോടെ ജീവിക്കുവാൻ ആവശ്യമായത് നൽകുന്ന ഒരു ദൈവത്തെയല്ല തിരുവചനം പഠിപ്പിക്കുന്നത് പ്രത്യുത ഏതവസ്ഥയിലും അന്ത്യം വരെയും കൂടെയിരുന്നു നിത്യതയോളം കൊണ്ടെത്തിക്കാമെന്ന വാക്ക് തന്ന കർത്താവിനെയാണ് തിരുവചനം നമ്മെ കാണിച്ചുതരുന്നത്.

മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം ആറാം അദ്ധ്യായം 24 -ാം വാക്യത്തിൽ ദൈവത്തെയും മാമോനെയും സേവിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല എന്ന് വ്യക്തമായി കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു അരുളിച്ചെയ്തു. ഒരുവനോട് പറ്റിച്ചേർന്ന് മറ്റവനെ നിരസിക്കും, ഒരുത്തനെ പകച്ച് മറ്റൊരുവനെ സ്നേഹിക്കാൻ കഴിയും, ഒന്നുകിൽ ദൈവത്തെ അല്ലെങ്കിൽ മാമോനെ. എന്താണ് മാമോൻ. ധനം, കുബേരൻ, സമ്പത്ത് ഐശ്വര്യ ദേവത, നേരായ മാർഗ്ഗത്തിൽ അല്ലാതെ അന്യായമായ മാർഗ്ഗത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന പണം എന്നിങ്ങനെയാണ് നിഘണ്ടുവിൽ ഇതിന് അർത്ഥം കാണുന്നത്. എന്തായാലും പണം അല്ലെങ്കിൽ സമ്പത്ത് എന്നിങ്ങനെ നമുക്ക് അർത്ഥമാക്കാം. ഒരേസമയം ദൈവത്തെയും സമ്പത്തിനെയും സ്നേഹിക്കുവാനോ പറ്റിച്ചേരുവനോ കഴിയുകയില്ല. രണ്ട് യജമാനന്മാരെ ഒരേസമയം സേവിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല എന്ന തിരുവചനം അസന്നിഗ്ദ്ധമായി തന്നെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

എന്തുകൊണ്ട് ദൈവത്തെയും മാമോനെയും എന്നു പറഞ്ഞു; ദൈവത്തെയും സാത്താനെയും എന്ന് പറയുവാൻ കർത്താവ് താൽപര്യപെട്ടില്ല? ദൈവത്തെയാണോ സാത്താനെ ആണോ സേവിക്കാൻ താൽപര്യമെന്ന് ആരോട് ചോദിച്ചാലും ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുവാൻ ആണ് താല്പര്യം എന്ന് മാത്രമേ ഉത്തരം വരുകയുള്ളൂ. വിശ്വാസി ആയാലും അവിശ്വാസി ആയാലും ഈ ഒരു ചോദ്യത്തിന് മുൻപിൽ ഉത്തരം ഒന്നു മാത്രമേ ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ ദൈവത്തെയോ സമ്പത്തിനെയോ എന്ന ചോദ്യം ആരെയും രണ്ടു വട്ടം ചിന്തിപ്പിക്കും. സമ്പത്ത് ഇല്ലാതെ എന്ത് ദൈവം എന്ന ചിന്ത മനുഷ്യൻെറ മനസ്സിനെ വേട്ടയാടും. ഇവ രണ്ടിനെയും ഒരുമിച്ചു കൊണ്ടു പോകാൻ കഴിയുകയില്ല എന്ന് കർത്താവ് പറയുവാനുള്ള കാരണവും ഇതാകാം.

ദൈവത്തെ ഉപയോഗിച്ച് സമ്പത്ത് വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടം വിശ്വാസ സമൂഹം ആണ് നമുക്ക് ചുറ്റും ഉള്ളത്. സമ്പത്ത് ദൈവവചനത്തിന് എതിരാണോ.? പഴയനിയമ കാലഘട്ടത്തിലെ അബ്രഹാം, ലോത്ത്, യാക്കോബ്, ഇയ്യോബ് തുടങ്ങിയ പിതാമഹൻമാർ സമ്പത്ത് ഉള്ളവരായിരുന്നു. എന്നാൽ സമ്പത്തിൽ ആശ്രയിക്കാതെ ഏതിലും ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിച്ചു ഭൂമിയിൽ പരദേശികളായി പാർത്തവർ ആയിരുന്നു ഇവർ. പുതിയ നിയമ വിശ്വാസികളിൽ യേശുവിൻെറ ശിഷ്യന്മാരും സമ്പത്ത് ഉള്ളവർ ഉണ്ടായിരുന്നു. സക്കായി, പൗലോസ് തുടങ്ങിയവരും ധനവാന്മാർ ആയിരുന്നു. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിനെ കണ്ടെത്തിയതിനു ശേഷം സമ്പത്ത് അവർക്ക് പ്രാധാന്യം അല്ലാതെ ആയി മാറി. മുക്കുവൻമാരുടെ സമ്പത്ത് എന്നത് പ്രധാനമായും വള്ളവും വലയും ആണ്. പത്രോസും അന്ത്രയോസും യാക്കോബും യോഹന്നാനും അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന വള്ളവും വലയും വിട്ടാണ് യേശുവിനെ അനുഗമിച്ചത്. പൗലോസ് അധികാരത്തിൽ ആയിരുന്നിട്ടും ലോക പ്രകാരം

ആദരിച്ചു

താനെ : താനെ പെന്തെക്കോസ്ത് ഫെലോഷിപ്പിന്റെ ആരംഭം മുതൽ ഇന്നു വരെ അതിന്റെ നന്മയ്ക്കും ഐക്യത്തിനും വേണ്ടി നിൽക്കുകയും സ്ഥാപക സെക്രട്ടറിയും പിന്നീടുള്ള വർഷങ്ങളിൽ പല ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളും ഏറ്റെടുത്ത് നടത്തുകയും ചെയ്ത സഹോ. ഇടിക്കുള ദാനിയേലിനെ തന്റെ സേവനത്തെ മാനിച്ചു കൊണ്ട് താനെ പെന്തെക്കോസ്ത് ഫെലോഷിപ്പ് പൊന്നാട അണിയിച്ച് ആദരിച്ചു.

സമ്പത്തുള്ള വൻ ആയിരുന്നിട്ടും ക്രിസ്തു ദർശനത്തിലൂടെ ഈ ലോകത്തിലെ സകലതിനെയും ചപ്പും ചവറും എന്ന് എണ്ണിയവനാണ്. അങ്ങനെ അനവധി ഉദാഹരണങ്ങൾ ദൈവവചനത്തിൽ നിന്ന് നമുക്ക് പറയുവാൻ കഴിയും.

സമ്പത്തിൽ ആശ്രയിച്ച് ലോകത്തിൻെറ സുഖത്തിൽ ആനന്ദം കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിച്ച ബുദ്ധിമാൻ ആയിരുന്ന ശലോമോന് സകലതും മായ എന്ന വിവേകം ഉണ്ടായത് വൈകിയാണ്. 2000 വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം ഭൂമിയിൽ സുവിശേഷം ഇന്ന് പ്രസംഗിക്കപ്പെടുമ്പോൾ കർത്താവിലൂടെ എങ്ങനെ മായയായ സകലതും നേടാം എന്ന അവസ്ഥയിലേക്ക് നാം എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുയേശുവിൽ കൂടെയുള്ള രക്ഷയും ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള നിത്യജീവനും ആ കർത്താവിനോട് കൂടെയുള്ള അനന്തമായ വാസവും നമ്മെ ഭ്രമിപ്പിക്കുന്നില്ല മറിച്ച് ഈ ലോകത്തിലെ ആഡംബരങ്ങളും ഈ ലോകത്തിലെ മണിമാളികകളും ഈ ലോകത്തിലെ സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഭക്തിയും നമ്മെ അന്ധരാക്കുന്നു. മണ്ണിൽ നിന്നെടുത്ത ഈ ശരീരത്തിൻെറ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ക്രിസ്തുവിൻെറ പിമ്പേ പോകാനല്ല, ഈ മണ്ണിനു അപ്പുറവും നിലനിൽക്കുന്ന ഒരു ആത്മാവ് നമുക്ക് ഉണ്ട് എന്ന് മനസ്സിലാക്കി അതിനെ നഷ്ടമാക്കി കളയുന്നവർ ആയിട്ടല്ല ആത്മാവിൻെറ വില മനസ്സിലാക്കി ക്രിസ്തുവിനെ അനുഗമിക്കുന്നവർ ആയി തീരണം ക്രിസ്ത്യാനികൾ. സമ്പത്ത് വർധിച്ചാൽ അതിൽ മനസ്സു വെക്കരുത്. ദൈവവചനം പറയുന്നു നിക്ഷേപം ഉള്ളടത്ത് ഹൃദയം ചായുകയുള്ളുവെന്നു. ഉള്ളുകൊണ്ട് മാമോനെയും പുറമേ ദൈവത്തെയും സേവിക്കുന്നവർ ആയിത്തീരുന്ന ഒരു സമൂഹമായി നാം മാറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

തലമുറകളുടെ പോക്ക് എങ്ങോട്ടെന്ന് വ്യാകുലപ്പെടുന്നവരാണ് മാതാപിതാക്കൾ. ക്രിസ്തുവും നിത്യജീവനും രക്ഷയും പ്രസംഗിക്കപ്പെടാതെ ഭൂമിയിലുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾ മാത്രം കേട്ട് വളരുന്ന പുതുതലമുറയ്ക്ക് കാര്യസാധ്യത്തിന് വേണ്ടിയും രോഗസൗഖ്യത്തിനു വേണ്ടിയും ആശ്രയിക്കാവുന്ന ഒരു ദൈവത്തെ മാത്രമേ അറിയുകയുള്ളൂ. ചുറ്റുപാടിലേക്ക് കണ്ണോടിക്കുമ്പോൾ ഇതൊക്കെയും എല്ലാവർക്കും ലഭ്യമാകുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാക്കി എവിടെ പോയാലും ഇതെല്ലാം ലഭിക്കുമെന്ന് ഉള്ളതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ യൗവനക്കാരിൽ വിശ്വാസം കുറയുന്നു. പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ എല്ലാം ലഭിക്കുമെന്നുള്ള പഠിപ്പിക്കലും പുതുതലമുറയിലെ വിശ്വാസ ശോഷണത്തിന് കാരണമാണ്. പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടും പലതും ലഭിക്കാതെ വരുമ്പോൾ എന്തിനു പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന് ചിന്ത അവരെ ഭരിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നു.

മുള്ളിന് ഇടയിൽ വീണ വിത്തു പോലെ ഈ ലോകത്തിൻെറ ചിന്തയും ധനത്തിന്റെ വഞ്ചനയും വിതക്കപ്പെട്ട വചനത്തെ ഞെരുക്കി നിഷ്ഫലമാക്കി തീർത്തിട്ട് ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹത്തിൽ നിന്ന് നമ്മെ അകറ്റി ലോക സ്നേഹത്തിലേക്ക് മനുഷ്യനെ ആകർഷിക്കുന്നു. സമ്പത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവരുടെ വീഴ്ച വലിയതാണ്. (സദൃശ്യവാക്യങ്ങൾ 11:28) പഴയകാല ഭക്തന്മാർ ഏത് അവസ്ഥയിലും ഈ ലോകത്തിന്റെ മാലിന്യങ്ങളിൽ പെട്ടു പോകാതെ നിത്യതയെ ലക്ഷ്യം വെച്ച് ഓടിയവർ ആയിരുന്നു. ഇന്ന് നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം മാറിപ്പോയി.നമ്മുടെ നോട്ടം നിത്യതയിൽ നിന്ന് മാറി ലോകാസ്ഥാനത്തിനും മാനത്തിനും പണത്തിനും പിറകെ ആയിത്തീർന്നു. നാം ഏതു യജമാനനെ സേവിക്കുന്നു? പണത്തിനു പിറകെ ഓടുന്നവരായിട്ടല്ല പദവികൾക്കു വേണ്ടി അലയുന്നവരായിട്ടുമല്ല യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ ദീർഘകാലം വസിക്കുന്ന ഭക്തനായി തീരാം. അപ്പോൾ നന്മയും കരുണയും നമ്മെ പിന്തുടരും. ക്രിസ്തു ആരെന്നറിയാത്തവരുടെ വലിയൊരു സമൂഹം , അതിൽ ധനവാനും ദരിദ്രരും ആരോഗ്യമുള്ളവനും ആരോഗ്യമില്ലാത്തവനും എല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്ന വലിയൊരു സമൂഹം നമുക്ക് ചുറ്റുമുള്ളപ്പോൾ ലോകത്തിൽ എന്തെങ്കിലും ലഭിക്കുവാൻ വേണ്ടി കർത്താവിനെ സേവിക്കുവാൻ അല്ല വിളിച്ചവന്റെ വേല വിശ്വസ്തതയോടെ ചെയ്തു ദൈവത്തെ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ പിൻപറ്റാൻ നമുക്ക് ഇടയാകണം. ഈ മാമോനെ മുമ്പിൽ നിർത്തി നമ്മെ വീഴ്ത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന സാത്താൻെറ കെണിയിൽ അകപ്പെടാതെ ജീവിച്ചാലും ക്രിസ്തുവിനു വേണ്ടി ഈ ലോകത്തിൽ നിന്ന് മാറ്റപ്പെട്ടാലും ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ എന്ന പ്രത്യാശയും ഉള്ളവരായി നമുക്ക് ആയിരിക്കാം. നമ്മുടെ യജമാനന്റെ വേലയെ തികച്ച എടുക്കാം. ദൈവം എല്ലാവരെയും അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

If you have been blessed by this Magazine please introduce it to others.

To receive this magazine please contact :

Suvartha Publications

P.O. Box No. 17082, Tilaknagar, Chembur, Mumbai - 400 089

Mob.: 9821 33 22 73

കൺവെൻഷനുകൾ – ഒരു അവലോകനം

പാർശ്വവീക്ഷണം

മാത്യൂസ്

പെന്തെക്കോസ്തു സഭകൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള സുവിശേഷ വിഹിത സഭകളുടെയെല്ലാം കൺവൻഷൻ സീസനാണ് ഡിസംബർ മുതൽ ഏപ്രിൽ മെയ് മാസങ്ങൾവരെ. സുവിശേഷ മഹായോഗം, ബൈബിൾ കൺവെൻഷൻ, വചന ഘോഷണവും സംഗീത സായാഹനവും, മിറക്കിൾ ക്രൂസേഡ് എന്ന് തുടങ്ങി വിവിധ പേരുകളിൽ സംഘടിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഈ മഹായോഗങ്ങൾ ഈ തലമുറയിൽ വിശ്വാസികളുടെ ഒരു ഒത്തുചേരൽ മാത്രമായി ചുരുങ്ങിയെന്ന് പറഞ്ഞാൽ അതിശയോക്തിയാവില്ല.

എന്നാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള സുവിശേഷ യോഗങ്ങൾക്ക് വേറൊരു മാനമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കാലം നമുക്കുണ്ടായിരുന്നു. എവിടെയെങ്കിലും ഒരു സു വിശേഷയോഗം ഉണ്ടെന്ന് കേട്ടാൽ സഭാവിഭാഗ വ്യത്യാസമെന്യേ അനേകം മൈലുകൾ നടന്ന് ഏറെ പ്രതീക്ഷയോടെ ജനങ്ങൾ കൂടിവന്നിരുന്ന ഒരു പഴയകാലം. ചൂട്ടുകറ്റകളും, മണ്ണെണ്ണ റാന്തലുകളും, പെട്രോൾ മാക്സുകളും കയ്യിലേന്തി ചെറുകൂട്ടങ്ങളായി പോയ ഒരു കാലം. പകലന്തിയോളം വയലിൽ പണിയെടുക്കുന്നവരെങ്കിലും സുവിശേഷ പ്രസംഗം കേൾക്കുവാൻ ശരീരക്ഷീണം ഒരു തടസ്സമായിരുന്നില്ല. വേണ്ടത്ര വാഹന സൗകര്യങ്ങൾ ഇല്ലാതിരുന്ന അക്കാലത്ത് എട്ടും പത്തും മൈലുകൾ നടക്കുവാൻ ആ തലമുറക്ക് മടിയുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഇത്ര ബദ്ധപ്പാടോടെ കടന്നുവരുന്നവരാരും നിരാശരായി മടങ്ങിയിട്ടില്ല. അനുഗൃഹീതരായ ദൈവദാസന്മാർ വചനത്തിന്റെ ആഴത്തിൽ നിന്നും പ്രാർത്ഥനയോടെ മുങ്ങിയെടുക്കുന്ന മുത്തുകൾ അവർ സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. പ്രസംഗത്തിന്റെ അവസാനം നടത്തുന്ന രക്ഷാ ആഹ്വാനത്തിൽ അനേകർ കർത്താവിനായി ജീവിതം സമർപ്പിക്കുന്നു. സഭയുടെ വളർച്ചയ്ക്കും, വിശ്വാസികളുടെ ആത്മീക ഉന്നമനത്തിനും ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ വ്യാപനത്തിനും ഈ മഹായോഗങ്ങൾ കാരണമായിട്ടുണ്ട്. യോഗാനന്തരമുള്ള മടക്കയാത്രയാണ് ഏറ്റം കൗതുകകരം. യുവജനങ്ങൾ ഒരു കൂട്ടമായി നടക്കും. പാട്ടുപാടിയും വാക്യങ്ങൾ വിളിച്ചുപറഞ്ഞും അവർ പോകുമ്പോൾ പ്രായമുള്ളവർ അന്നത്തെ പ്രസംഗത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചയിലാകും ശ്രദ്ധിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ ആ മടക്കയാത്രയും എത്രയോ ആഹ്ലാദകരമായിരുന്നു - നടക്കാനുള്ള ദൂരം അവർ കൂടുതലായി തോന്നിയിരുന്നില്ല.

പതിറ്റാണ്ടുകൾ പിന്നിട്ടതോടെ കൺവെൻഷനുകളുടെ രൂപവും ഭാവവും ഏറെ മാറിക്കഴിഞ്ഞു. ഇന്ന് കൺവെൻഷനുകളുടെ എണ്ണം ഏറെ വർദ്ധിച്ചു. എന്നാൽ അതിൽ സംബന്ധിക്കുന്നവർ ആ സഭയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവർ മാത്രം. ഇതരമതവിഭാഗങ്ങളിൽപ്പെട്ടവരോ, മറ്റ് പാരമ്പര്യ ക്രൈസ്തവ സഭകളിൽപെട്ടവരോ ഇന്ന് പെന്തെക്കോസ്തു കൺവെൻഷനുകളിൽ സംബന്ധിക്കുന്നില്ല എന്നതാണ് സത്യം. അവരുടേതായ ധാരാളം മീറ്റിംഗുകൾ നടത്തപ്പെടുന്നുണ്ട്. കൂടാതെ ദൈവവചനത്തോടുള്ള താൽപര്യം വളരെ കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് എന്നതും ഒരു കാരണമാണ്. അൽപമെങ്കിലും താൽപര്യമുള്ളവർക്ക് യൂട്യൂബിൽ ധാരാളം പ്രസംഗങ്ങൾ ലഭ്യമാണ്. വേർപെട്ട വിശ്വാസികളുടെ ഇടയിലെ അനൈക്യവും, വിശ്വാസികളുടേയും ശുശ്രൂഷകന്മാരുടെയും മാതൃകയില്ലാത്ത ജീവിതവും മറ്റ് സഭാ വിഭാഗങ്ങളെ നമ്മിൽനിന്ന് അകറ്റിയെന്ന് കരുതുന്നതിലും തെറ്റില്ല.

കോടികൾ ചിലവഴിച്ച് നടത്തപ്പെടുന്ന സുവിശേഷ മഹായോഗങ്ങളിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്ന ആത്യന്തിക പ്രയോജനം എന്തെന്ന് വിലയിരുത്തേണ്ടതുണ്ട്. കേവലം വിശ്വാസികളുടെ ഒരു ഒത്തുചേരൽ എന്നതിലുപരി എന്തെങ്കിലും പ്രയോജനം ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടോ എന്ന് സംശയിക്കുന്നു. സഭകളുടെ ഒരു ശക്തപ്രകടനം മാത്രമായും ചിലപ്പോഴൊക്കെ ഈ സമ്മേളനങ്ങൾ അധഃപതിക്കാറില്ലേ?

മുഖ്യധാരാ സഭകളുടെ വാർഷിക ജനറൽ കൺവെൻഷനുകളുടെ ഏകദേശ ചിലവ് 4-5 കോടിയാണ്. സെന്റർ കൺവെൻഷനുകൾക്ക് ചുരുങ്ങിയത് 25-30 ലക്ഷം രൂപയും ചിലവ് വരും. ലോക്കൽ കൺവെൻഷൻ, മേഖലാ കൺവെൻഷൻ, ഐക്യ കൺവൻഷൻ എന്നിവ വേറെയും. എല്ലാ സഭാവിഭാഗങ്ങളുടെയും കൂട്ടിയാൽ ഒരു വർഷം 200 കോടിയിൽ കുറയില്ല മൊത്തം ചിലവ് - എന്നാൽ വിളവോ തുലോ ചുരുക്കം. ഈ തുക ഭാരത സുവിശേഷീകരണത്തിനോ അഗതികളുടെ ക്ഷേമത്തിനോ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു! ഉത്തരേന്ത്യൻ വയലുകൾ കൊയ്ത്തിനായി കാത്തിരിക്കുമ്പോൾ, അനേകം ഇന്ത്യൻ മിഷണറിമാർ സാമ്പത്തിക ഞെരുക്കം അനുഭവിക്കുമ്പോൾ, കൂടിവരുവാൻ ഒരു ചെറിയ ഷെഡെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്നാഗ്രഹിക്കുന്ന അനേകം സഭകൾ ഉള്ളപ്പോൾ നാം കുറെക്കൂടെ ജാഗ്രത പുലർത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

മാത്രവുമല്ല, പല ജനറൽ കൺവൻഷനുകളിലേയും വചന ശുശ്രൂഷകൾ ഗുണനിലവാരത്തിൽ ശരാശരിയിൽ താഴെ എന്നതാണ് ഏറെ ഖേദകരം. പിന്നെ കുറെ സ്വജന പക്ഷപാതവും മറ്റും മറ്റും.

മുറ്റത്ത് കൺവെൻഷൻ എന്ന ചിലവു കുറഞ്ഞ സുവിശേഷീകരണ യോഗങ്ങൾക്ക് ഈയിടെ പ്രചാരം സിദ്ധിക്കുന്നത് ആശാവഹമാണ്. ദേശനിവാസികൾ സുവിശേഷം ശ്രവിപ്പാൻ ഇത് കാരണമായിത്തീരും.

നാഥൻ വരാൻ കാലമേറെയില്ല. ദൈവം നമ്മെ ഏൽപിക്കുന്ന വിഭവങ്ങൾ ഭംഗിയായി, ഉത്തരവാദിത്വ ബോധത്തോടെ ദൈവനാമമഹത്വത്തിനും, ദൈവരാജ്യവ്യാപനത്തിനുമായി ഉപയോഗിപ്പാൻ കർത്താവ് നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ. ●

നാലു പിള്ളേരുടെ കഥ

Pr. Biju P. Samuel, West Bengal

ദാനിയേൽ, ഹനന്യാവ്, അസര്യാവ്, മീശായേൽ നാലു പേരും ടീനേജു പ്രായക്കാരാണ്. യെഹൂദാ രാജകുടുംബത്തിലെ കുട്ടികൾ ആണെങ്കിലും യാതൊരുവിധ ആഘോഷങ്ങളും ഇല്ലാത്ത ഒരു ജീവിതമാണ് ഇപ്പോൾ അവരുടേത്. അവർ വരുത്തിവച്ച തെറ്റുകൊണ്ടൊന്നുമല്ല, മറിച്ച്, പിതാക്കന്മാർ കാട്ടിക്കൂട്ടിയ തിന്മയുടെ ഫലമാണ് അവർ ഇപ്പോൾ ബാബിലോണിൽ നെബൂഖദ്നേസർ എന്ന വിദേശരാജാവിന്റെ അടിമകൾ ആക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. തങ്ങളുടെ പല സൗഹൃദങ്ങളും നഷ്ടപ്പെട്ടു. സമപ്രായക്കാരായ പലരും യെരൂശലേമിലാണ്.

പക്ഷേ പിതാക്കന്മാരുടെ തെറ്റായ നടപടികൾകൊണ്ടാണ് തങ്ങളുടെ ജീവിതം കുട്ടിച്ചോറായതെന്ന് ആരോപിച്ച് പിതൃവിരോധികളും ദൈവനിഷേധികളും ആകാൻ അവർ തയ്യാറായില്ല. (അങ്ങനെ ജീവിക്കുന്ന ചെറുപ്പക്കാർ ധാരാളമാണ്). അവർ അടിയുറച്ച ദൈവാശ്രയക്കാരായിത്തന്നെ തുടർന്നു.

അങ്ങനെയിരിക്കെ രാജാവിന് സേവകരായി ചിലരെ ആവശ്യമായി വന്നു. അവർക്കു കുലീനത്വം വേണം, അംഗവൈകല്യം പാടില്ല, സുമുഖർ ആയിരിക്കണം, പ്രതിഭാശാലികളും വിവേകശാലികളും ആയിരിക്കണം, എന്നിങ്ങനെ ആയിരുന്നു യോഗ്യതാമാനദണ്ഡം.നമ്മുടെ നാലു പിള്ളാരും അങ്ങനെ പരിശീലനത്തിനായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. ഉടനെതന്നെ അവർക്കു പുതിയ പേരുകളും നല്കപ്പെട്ടു ബേൽത്ത് ശസ്സർ, ശദ്രക്, മേശക്, അബേദ്നെഗോ. എല്ലാത്തിന്റെയും അർത്ഥം ബാബിലോണ്യദേവന്മാർ വല്യപുള്ളികൾ ആണെന്നും. ഒരു പേരിലൊക്കെ എന്തിരിക്കുന്നു?

അവരുടെ കഴിപ്പും കുടിയുമെല്ലാം രാജാവിനു നല്കുന്നതുതന്നെ ആയി നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ അതിനകത്തുള്ള കെണി ദാനിയേലിനു മനസിലായി. ആ ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ വിഗ്രഹാർപ്പിതമോ, മോശെക്കു നല്കിയ നിയമമനുസരിച്ച് വിലക്കപ്പെട്ടതോ ആകാം. എന്തായാലും അതു കഴിക്കുകയോ കുടിക്കുകയോ ഇല്ലെന്ന തീരുമാനം ദാനിയേൽ എടുത്തു, മൂന്നു കൂട്ടുകാരും കട്ടയ്ക്ക് കൂടെനിന്നു. ആ തീരുമാനം രാജാവിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥപ്രമാണിയെ അറിയിച്ചെങ്കിലും ദാനിയേലിന്റെ ആവശ്യം നിഷേധിക്കപ്പെട്ടു. കാരണം, അവരുടെ ഭക്ഷ്യവിഭവങ്ങളുടെ പട്ടിക തീരുമാനിച്ചതുപോലും രാജാവാണ്. അതിനു മാറ്റം വരുത്താൻ ആവില്ല. അതുതന്നെയല്ല, രാജഭക്ഷണം കഴിക്കാതെ അവർ എല്ലും തോലും ആയാൽ തല പോകുന്നത് ഉദ്യോഗസ്ഥ പ്രമാണിയുടേതാണ്. അപ്പോൾ ദാനിയേൽ അടുത്ത നിർദേശം വച്ചു: ഒരു പത്തു ദിവസത്തേക്ക് സസ്യഭോജ്യങ്ങളും വെള്ളവും മാത്രം തങ്ങൾക്കു നല്കുക. അതിനുശേഷം രാജഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നവരുമായി തങ്ങളെ ഒത്തുനോക്കുക. ആ നിർദ്ദേശം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. അവർ ഒരല്പം ഒത്തുതീർപ്പിനു തയ്യാറായാൽ മറ്റു 'റിസ്ക്' ഒന്നുമില്ലാതെ ഭാവി ശോഭനമാകില്ലായിരുന്നോ? പക്ഷേ ദാനിയേലും കൂട്ടരും അതിനു തയ്യാറല്ലായിരുന്നു. പത്തു ദിവസത്തിനുശേഷം ഈ നാലു പിള്ളാരെ മറ്റുള്ളവരുമായി ഒത്തു നോക്കി, രാജഭക്ഷണം കഴിച്ചവരുടേതിനേക്കാൾ ഈ നാലു പേരുടെ 'ലുക്ക്' കേമമായിരുന്നു, അഴകും പുഷ്ടിയും ഉള്ളവരായും അവർ കാണപ്പെട്ടു.

തങ്ങൾ ചെന്ന അന്യനാട്ടിലെ ആചാരങ്ങളും ശൈലികളും അവർ സ്വീകരിച്ചില്ല. അതുവരെ തങ്ങൾ പാലിച്ചുവന്ന ദൈവീകപ്രമാണം അനുസരിച്ചുള്ള ജീവിതരീതികളാണ് അവർ തുടർന്നത്. മാതാപിതാക്കളിൽനിന്നും അകന്ന്, നിയന്ത്രിക്കാൻ മറ്റാരും ഇല്ലാത്തയിടങ്ങളിൽ പഠിക്കാൻ പോകുന്ന നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളും ഈ ദാനിയേലിന്റെയും കൂട്ടുകാരുടെയും ജീവിതം മനസ്സിരുത്തി പഠിക്കണം, നല്ല മാതൃകകൾ പിന്തുടരണം.

അങ്ങനെ മൂന്നുവർഷ 'പ്രോബേഷൻ' കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നെബുഖദ്നേസർ രാജാവുതന്നെ അവരെ 'ഇന്റർവ്യൂ' ചെയ്തു. സർവ്വവിജ്ഞാനകോശം പോലെ അവർ മണിമണിയായി രാജാവിന് ഉത്തരം നല്കി. വാചകമടിയിലെ കേമത്തരമല്ല, വിവേകത്തോടെയുള്ള ഇടപെടലാണ് ശ്രേഷ്ഠമെന്ന് അവർ തെളിയിച്ചു. സ്വപ്നദർശന വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ പ്രത്യേക സാമർത്ഥ്യവും ദൈവത്തിൽനിന്നും ദാനിയേലിനു ലഭിച്ചു.

അങ്ങനെ അവരുടെ ഔദ്യോഗിക കരിയർ ആരംഭിച്ചു. അങ്ങനെയിരിക്കെ, നെബുഖദ്നേസർ രാജാവു കണ്ട സ്വപ്നവും അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനവും പറയാൻ കഴിയാതെ രാജ്യത്തെ മുഴുവൻ വൈജ്ഞാനികരും തോറ്റു പിന്മാറി. അതു കൃത്യമായി പങ്കുവെച്ച ദാനിയേലിനെ ബാബിലോൺ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭരണാധിപനാക്കി. എന്നിട്ടും താൻ അതിജ്ഞാനി അല്ലെന്നും അതൊക്കെ ദൈവമാണു വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് എന്നുമുള്ള ഏറ്റുപറച്ചിൽ ദാനിയേലിന്റെ താഴ്മയ്ക്ക് ഉദാഹരണമാണ്.

ഹനന്യാവ്, മീശായേൽ, അസര്യാവ് എന്നിവരുടെ ജീവിതത്തിലും വിശ്വാസ സംബന്ധിയായ പരീക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ടായി. സത്യദൈവത്തെ മാത്രമേ ആരാധിക്കൂ എന്ന തീരുമാനത്തിൽ ഉറച്ചുനിന്ന അവരെ തീച്ചൂളയിൽ എറിഞ്ഞെങ്കിലും ഒരു രോമം പോലും കരിയാതെ സുരക്ഷിതരായി ദൈവം അവരെ പുറത്തു കൊ

ണ്ടുവന്നു. അവർക്കും ബാബിലോണിൽ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ ലഭിച്ചു.

അങ്ങനെ അനേകവർഷങ്ങൾ... പിന്നീടു വന്ന ബേൽശസ്സർ രാജാവിന്റെ ജീവശ്വാസംപോലും നിയന്ത്രിക്കുന്നതു ദൈവമാണെന്നു രാജാവിനോടു നേർക്കുനേരെ നിന്നു ദാനിയേൽ പറഞ്ഞ അന്നേദിവസം തന്നെ രാജാവു കൊല്ലപ്പെട്ടു. പിന്നീടു മേദ്യ സാമ്രാജ്യക്കാരനായ ദാര്യാവേശ് ഭരണത്തിൽ വന്നു. അപ്പോഴേക്കും ദാനിയേൽ വൃദ്ധനായിരുന്നു. അപ്പോഴും ദാനിയേൽ തന്റെ ഭരണനൈപുണ്യം തെളിയിച്ചു. എങ്കിലും സത്യവിശ്വാസത്തിനായി നിന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ സിംഹക്കുഴിയിൽ എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു. പിറ്റേദിവസം വിവരം അറിയാനായി എത്തിയ രാജാവു കേൾക്കുന്നത് സിംഹക്കുഴിയിൽനിന്നുള്ള അഭിവാദനമാണ്: 'രാജാവു നീണാൾ വാഴട്ടെ'. തീച്ചൂളയ്ക്കോ സിംഹങ്ങൾക്കോ ഒന്നും അവരുടെ ദൈവാശ്രയത്തെ തെല്ലും കുറയ്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവർ എടുത്ത ഉറച്ച തീരുമാനങ്ങളെ കർത്താവ് അംഗീകരിച്ചു.

ടീനേജർ' ആയിരിക്കുമ്പോൾ അടിമയായി എത്തപ്പെട്ട ബാബിലോണിന്റെ ഉയർച്ചയും തകർച്ചയുമെല്ലാം ദാനിയേൽ നേരിട്ടുകണ്ടു. മറ്റു പല സാമ്രാജ്യങ്ങളുടെ വരവും പോക്കുമെല്ലാം അദ്ദേഹം പ്രവചിച്ചു, അവസാനത്തെ നിത്യരാജ്യത്തിന്റെ വരവുവരെ.

യിസ്രായേലിനോടു ദയയില്ലാതെ ഇടപെട്ട അതേ നെബുഖദ്നേസർ രാജാവ്, ദാനിയേലിനെ സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിച്ചത് അചിന്തനീയമാണ്. പക്ഷേ അതും സംഭവിച്ചു. ഏറ്റവും പ്രിയപുരുഷൻ എന്ന വിശേഷണം ദൈവത്തിൽനിന്നും ലഭിച്ച ഭക്തൻ. സാമ്രാജ്യങ്ങളുടെ ഭരണത്തിന്റെ താക്കോൽ കൈയിലെത്തിയിട്ടും തുടരുന്ന ദൈവാശ്രയവും മാതൃകയാക്കാവുന്ന താഴ്മയും.

ടീനേജർ ആയിരുന്നപ്പോൾ എടുത്ത അതേ തീരുമാനങ്ങളിൽനിന്നും വാർദ്ധക്യത്തിലും പിന്നോട്ടു പോകാത്ത തളരാത്ത പോരാളി. ക്ഷയിക്കാത്ത വിശ്വാസശൗര്യം.

21 ദിവസംവരെ നീളുന്ന തുടർപ്രാർത്ഥനകൾ. കടന്നുപോയ അഗ്നി പരീക്ഷണങ്ങൾ, നേരിട്ട തീവ്രമായ ജീവിതാനുഭവങ്ങൾ അനേകമാണ്.

അവസാനം, ജീവിതകാലം മുഴുവനും കർത്താവിനോടു വിശ്വസ്തത പുലർത്തിയ ദാനിയേലിനെ കർത്താവുതന്നെ ആശംസാവാചകം (എന്തായാലും അനുശോചനമല്ല) പറഞ്ഞ് യാത്രയാക്കിയത് ആരുടെ കണ്ണുകളെയാണു നിറയ്ക്കാത്തത്? 'നീയോ (ദാനിയേലേ), അവസാനം വരുവോളം പൊയ്ക്കൊള്ളുക, നീ വിശ്രമിച്ചു കാലാവസാനത്തിൽ നിന്റെ ഓഹരി ലഭിപ്പാൻ എഴുന്നേറ്റു വരും'.

MATRIMONIAL

Invite marriage proposals for their baptized son Dr. Amir Govind Chavan Birth Date : 20/02/1995, Age : 29, Weight - 70 kg, Height - 5.9' Occupation - BAMS (self employed), 2 Clinics at Thane. Father- Govind Pandurang Chavan (Pastor), Mother - Kesharbai Govind Chavan (house wife), Siblings-2 Sisters (married) Contact - 9967764684 (Father).

ഐപിസി സണ്ടേസ്കൂൾ അസോസിയേഷൻ കുമ്പനാട് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഹിന്ദി / ഇംഗ്ലീഷ് (ദ്വിഭാഷ) സണ്ടേസ്കൂൾ പുസ്തകങ്ങൾ (നഴ്സറി 1 ₹ 80, നഴ്സറി 2 ₹ 80, ക്ലാസ് 1 ₹ 100) ലഭ്യമാണ്.
ആവശ്യക്കാർ ബന്ധപ്പെടുക

Saji Mathew - 98205 60569
Moncy P. George - 97027 15909
Email : ipcms.sundayschool@gmail.com

കൂടുതൽ കോപ്പികൾ ആവശ്യമുള്ളവർക്ക് പോസ്റ്റേജ് സൗജന്യം.

HEBRON BIBLE COLLEGE

ESTABLISHED IN 1992

Fully owned and managed by IPC Maharashtra State

31 Years of God's Faithfulness

Vision : Light up the villages of Maharashtra through living word.

For more details contact

Bro. Varghese Kollakompil
(Administrator) 9821332273

P.O. Box No. 17082, Tilaknagar P.O., Chembur, Mumbai - 400 089.

മാർത്തോമ്മാ സഭയിൽ അച്ചനായിരുന്നിട്ടു പിന്നീട് പെന്തെക്കോസ്തു വിശ്വാസ സത്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുകയും പെന്തെക്കോസ്ത് സഭയിലെ പാസ്റ്റർ ആകുകയും ഇന്നും ഇന്ത്യക്കു അകത്തും പുറത്തും അനേകർക്ക് അനുഗ്രഹ കരമായ ദൈവീക ശുശ്രൂഷകൾ ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പാസ്റ്റർ റ്റി.എ. വർഗീസുമായുള്ള അഭിമുഖം.

എങ്ങനെയാണ് ഒരു പുരോഹിതനായത്?

ചെറുപ്പം മുതൽ രോഗിയായിരുന്ന എനിക്കു ദൈവം തന്ന അത്ഭുത വിടുതലിനോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ മാതാപിതാക്കൾ എന്നെ ദൈവവേലയ്ക്കു വേണ്ടി സമർപ്പിച്ചു. വളർന്നപ്പോൾ ഞാൻ ആ തീരുമാനം ഏറ്റെടുത്തു. സെമിനാരിയിൽ പോയി പഠിച്ച് മാർത്തോമ്മായിലെ അച്ചനായി.

അച്ചനായിരിക്കുമ്പോൾ ബൈബിൾ സ്കൂളുകളിൽ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നോ?

പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു ESO മാർ തീമോത്തിയോസ് മെമ്മോറിയൽ ബൈബിൾ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ പ്രിൻസിപ്പാൾ ആയിരുന്നു. അതു കൂടാതെ മറ്റു പല ബൈബിൾ സ്കൂളുകളിലും പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു

പുരോഹിതനായിരിക്കുമ്പോൾ മാർത്തോമ്മായിൽ നിന്നും ധാരാളം പേർ പെന്തെക്കോസ്തിലേക്കു ആകർഷിക്കപ്പെടുകയും വേർപെട്ട കൂട്ടങ്ങളിലേക്കു പോവുകയും ചെയ്തപ്പോൾ പുരോഹിതനായിരുന്ന അങ്ങയുടെ നിലപാടെന്തായിരുന്നു?

ഫ്ളക്സിബിൾ ആയിരുന്നു

മാർത്തോമ്മായിൽ നിന്നും പെന്തെക്കോസ്തിലേക്കുള്ള യാത്ര എത്രത്തോളം കഠിനമായിരുന്നു?

എല്ലാ ഘട്ടത്തിലും ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേകമായ ലീഡിങ്ങ് ഉണ്ടായിരുന്നു. അവസാനമായി ശുശ്രൂഷിച്ചതു മുംബൈയിലുള്ള സാന്താക്രൂസ് മാർത്തോമ്മാ സഭയിൽ ആയിരുന്നു. അന്ന് ഞാൻ ഗോസ്പൽ ടീം ഡയറക്ടർ ആയിരുന്നു. ഈ ടീമിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ 1285 മാർത്തോമ്മാ സഭകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഒരു സീനിയർ ശുശ്രൂഷകനും അധികാരസ്ഥനും മാത്രമല്ല മാർത്തോമ്മാ സഭയിലെ എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും അനുഭവിച്ചിരുന്ന അങ്ങേയ്ക്ക് പെന്തെക്കോസ്തിലെ ഒരു സാധാരണ വിശ്വാസി ആയിരിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായോ? കുടുംബം അതിനെ എങ്ങനെ കണ്ടു?

പാ. സ്റ്റാൻലി അലക്സ്, ബ്ര. സാബു കാരമ്മേലിൽ, ഇവാ. വർഗീസ് കൊല്ലക്കൊമ്പിൽ എന്നിവർ പാ. റ്റി.എ. വർഗീസിനോടൊപ്പം

എന്റെ സഹോദരൻ നടത്തിയിരുന്ന ഇമ്മാനുവേൽ ഫെയ്ത്ത് മിനിസ്ട്രീസ് ഇന്റർനാഷണലിൽ പ്രവർത്തിക്കാൻ അവസരം കിട്ടിയതുകൊണ്ട് ഒരു വിശ്വാസി ആയിരിക്കേണ്ടി വന്നില്ല. കൂടാതെ എന്റെ ഭാര്യ എന്നെക്കാൾ നേരത്തെ സ്നാനപ്പെട്ടിരുന്നു.

ആ സമയത്ത് മക്കൾ വിദ്യാർത്ഥികളായിരിക്കുമല്ലോ?

അതേ. മൂത്ത മകൾ എം.ബി.ബി.എസ് നു മൂന്നാം വർഷവും ഇളയമകൾ ബി.എ. ലിറ്ററേച്ചറിനും പഠിക്കുകയായിരുന്നു

തിരക്കിട്ട ആത്മീയ ശുശ്രൂഷകൾക്കും യാത്രകൾക്കുമിടയിൽ വചനം ധ്യാനിക്കുന്നതിനും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനും സമയം കണ്ടെത്തുന്നതെങ്ങനെയാണ്?

വെളിപ്പിനു മൂന്നു മണിക്കു എഴുന്നേറ്റ് വായിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യും. ഉറക്കം നന്നേ കുറയ്ക്കുന്നതു കൊണ്ട് ശുശ്രൂഷക്കു തടസ്സമില്ല.

ദുരുപദേശങ്ങൾ പെരുകുന്നതിനെതിരെ എങ്ങനെയാണ് പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തുന്നത്?

ദൈവവചനത്തിൽ വേരൂന്നിയുള്ള ജീവിതവും പ്രസംഗവുമാണ് വേണ്ടത്. അതാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ഇന്നത്തെ കൺവൻഷനുകളിൽ യേശുവിലൂടെയുള്ള രക്ഷ എന്ന വിഷയം പ്രസംഗിക്കപ്പെടുന്നില്ല എന്ന ചിന്ത ശരിയാണോ?

ഞാൻ ആ വിഷയം എല്ലാ പ്രസംഗങ്ങളിലും ചേർത്താണ് പോകുന്നത്.

ഭൗതീക നേട്ടങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു കൊണ്ടു മാത്രം നടത്തുന്ന പ്രസംഗങ്ങളെ എങ്ങനെ കാണണം?

സുവിശേഷത്തിൽ ഭൗതീക നേട്ടങ്ങളുമുണ്ട്. അതു പറയുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. അതിനെമാത്രം ഉയർത്തി കാണിക്കുന്നതാണ് അപകടം. ആത്മീയ കണ്ണുകൾ മന്ദമായതുകൊണ്ട് ഭൗതീക കാര്യങ്ങൾ മാത്രം നോക്കികാണുവാൻ കഴിയുന്നുള്ളൂ. ഈ സ്ഥിതിയിൽ നിന്നും വിശ്വാസികളെ കരകയറ്റുവാൻ സ്ഥലം സഭകൾ വേണ്ട ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്യണം. ●

Scenes from Jalgaon District of IPC Maharashtra

Anti Christian Activist destroyed and looted the house and bikes of Pastors and believers at Jalgaon District while a meeting was going on.

SUVARTHA - Registered with Registrar of News Papers for India Under Licence No. 56985-93

Scenes from IPC Maharashtra State PYPA Camp at Badlapur

Pr. Jenin David

Br. Roshan Varghese

Some of us with Guest Pr. Prince Thomas

Worship Session 1

Worship Session 2

Game Session

Participants with some of our Pastors and Co-ordinators